

VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2020-2021

Nr. 12

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 2 juli 2021

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	4
ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53) Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019 – Stuk 7 (2020-2021) – Nrs.1 en 2	
Algemene bespreking	5
<i>Sprekers: Carla Dejonghe, verslaggever – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
Stemming	41
MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)	42

ONTWERP VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021 – Stuk 6A (2020-2021) – Nrs.1 en 2

Algemene bespreking (het Collegebesluit nr. 2021-0635 van 9 juni 2021, houdende goedkeuring van het Investeringsplan 2021-2025, ingediend door het College – Stuk 785 (2020-2021) – Nrs. 1 en 2, wordt gekoppeld aan de algemene bespreking van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021 – Stuk 6A (2020-2021) – Nrs.1 en 2..... 5
Sprekers: Carla Dejonghe, verslaggever – Mathias Vanden Borre – Cieltje Van Achter – Arnaud Verstraete – Bianca Debaets – Khadija Zamouri – Jan Busselen – Els Rochette – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter – Sven Gatz, collegelid – Pascal Smet, collegelid

Stemming 41

MOTIE VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)..... 42

Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59) 25

- van mevrouw Khadija Zamouri aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de weerslag van de Vlaamse maatregelen op de Brusselse inburgeringstrajecten bij BON vzw

Sprekers: Khadija Zamouri – Gilles Verstraeten – Pascal Smet, collegelid

- van mevrouw Cieltje Van Achter aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de kinderopvang in Brussel

Sprekers: Cieltje Van Achter – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

Vraag (R.v.O., art. 58) 33

- van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende het beleidsplan 2021-2025 van Muntpunt

Sprekers: Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid

Voorstel van resolutie (R.v.O., art. 45)

Voorstel van resolutie betreffende pleegzorginitiatieven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ingediend door mevrouw Bianca Debaets en mevrouw Cieltje Van Achter – Stuk 762 (2020-2021) – Nrs. 1, 2, 3 en 4

Bespreking 35

Sprekers: Cieltje Van Achter, verslaggever – Bianca Debaets – Arnaud Verstraete – Carla Dejonghe – Els Rochette – Khadija Zamouri

Stemming 42

Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad

Voorstel tot wijziging van Afdeling 20, Verlof voorafgaand aan het pensioen, viervijfderegelings en halftijdse regeling aan het einde van de loopbaan van het Personeelsstatuut van de permanente diensten van de Raad

Bespreking 40

Sprekers: Jan Busselen – Gilles Verstraeten

Stemming 42

BIJLAGEN 43

TREFWOORDENREGISTER 44

12de vergadering

Vergadering van vrijdag 2 juli 2021

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.37 uur geopend.

Voorzitter: mevrouw Hilde Sabbe

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Mevrouw Soetkin Hoessen laat zich verontschuldigen wegens ziekte en de heer Dominiek Lootens-Stael laat zich verontschuldigen wegens persoonlijke redenen. Ook de heer Pepijn Kennis laat zich verontschuldigen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Er is net een vraag gekomen om de vragen om uitleg en de vraag voor het voorstel van resolutie te behandelen. Is de Raad het daarmee eens?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik wil voorstellen om de vragen die op de agenda staan, na punt 2 te behandelen, dus na de bespreking van de begroting, de rekening en het investeringsplan. Dat is efficiënter voor het College.

Een ander punt is omwille van omstandigheden, want de heer Juan Benjumea Moreno is vader geworden. Om verschillende redenen zou het handig zijn om alle stemmingen vandaag samen te bundelen op het einde van de agenda. We doen dan alle besprekingen in de loop van de dag en op het einde van de zitting nemen we alle stemmingen samen. Dat is handiger.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Wat is precies de logica om de resolutie naar het einde op te schuiven?

De voorzitter: De collegeleden hoeven dan niet helemaal tot het einde te wachten.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik denk dat het College ook wel interesse heeft in pleegzorg.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik denk dat er inderdaad wel grote interesse is in de resolutie.

De voorzitter: Ik dacht dat iedereen het er toch over eens was om het op deze manier te doen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Oké, doe dan maar. Als de reden is dat het College vroeger zou kunnen vertrekken, vind ik dat een beetje vreemd. Misschien zijn er evenwel ook

nog andere collega's met agendaproblemen, zoals een collega die papa is geworden. Daar heb ik zeker begrip voor en ik denk mevrouw Cieltje Van Achter ook.

De voorzitter: Dat is in het verleden nog gebeurd, dus ik denk dat we wel enige clementie aan de dag kunnen leggen. (*Instemming*)

ONTWERPEN VAN VERORDENING (R.v.O., art. 41, 42, 43 en 53)

Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019

Algemene bespreking

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid besprak tijdens haar vergadering van 22 juni 2021 het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019. Ik verwijs hiervoor graag naar het uitstekende verslag, waarvoor dank aan de Diensten. Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019 werd tijdens de stemming in de commissie unaniem aangenomen met 4 stemmen voor.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ook wij kunnen zeggen dat er een uitstekende verslaggeving is gebeurd. De toelichting daarin geldt nog altijd.

De voorzitter: De stemmingen zijn uitgesteld.

Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021

Algemene bespreking

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): De Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid besprak tijdens haar vergadering van 22 juni 2021 het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021. De collegevoorzitter gaf eerst een inleiding waaruit bleek dat een goede traditie wordt voortgezet. De initiële begroting 2021 was in evenwicht. Na deze begrotingswijziging blijft dat resultaat ongewijzigd. Het evenwicht blijft dus bewaard.

Tijdens de bespreking in de commissie werden heel wat vragen gesteld, die beantwoord werden door de 3 collegeleden. Alle details daarover vindt u in het eveneens uitstekende verslag, waarvoor ook dank aan de Diensten. Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021 werd aangenomen met 3 stemmen voor en 1 stem tegen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik denk dat ook hier het verslag van een dermate kwaliteit is dat we daarnaar kunnen verwijzen.

De voorzitter: Zoveel positiviteit is altijd leuk om te horen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik stel vast dat het College vandaag bijna in overtal aanwezig is in vergelijking met de raadsleden. Dat wil zeggen dat we ons vandaag hier in de Raad dubbel zo hard moeten laten gelden. De begrotingswijziging voor het dienstjaar 2021 is 1 aspect dat we recent hebben besproken in de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid, maar natuurlijk verwijst ik ook naar het investeringsplan 2021-2015 dat deze week in dezelfde commissie besproken werd.

De oppositie betreurde dat het plan als collegestuk werd ingediend en enkel in de commissie en niet in plenaire vergadering werd besproken, maar ik wil de Diensten bedanken voor het snelle en uitstekende verslag, zodat we samen met de begrotingswijziging ook het investeringsplan 2021-2025 kunnen vermelden.

Zoals het College zelf al vaak in voorgaande begrotingsbesprekingen heeft opgemerkt, moet het investeringsplan 2021-2025 een van de pijlers van het beleid voor de volledige bestuursperiode zijn. Het moet meer duidelijkheid verschaffen dan een jaarbegroting en een tendens tonen. Het moet duidelijk maken welke stempel het College op het beleid wil drukken, waarin het College wil investeren en waar we met de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel naartoe gaan tijdens deze bestuursperiode en een stukje van de volgende bestuursperiode. Eerlijk gezegd weet ik dat nog altijd niet. Het beleid kabbelt gewoon voort. Er zitten uiteraard goede zaken in, maar ook heel wat slechte. Het is de taak van de oppositie om die te benadrukken en dat zal ik met verve doen samen met mijn collega's Cieltje Van Achter en Gilles Verstraeten. We hebben meer dan genoeg elementen gevonden om de begrotingswijziging en het investeringsplan af te keuren.

Het voornaamste element is een gebrek aan ambitie. Na 2 jaar legislatuur zouden we een aantal lijnen moeten kunnen trekken. We zouden moeten kunnen zeggen wat er de voorbije jaren is gebeurd en wat er nog op ons afkomt. We zouden met andere woorden een eerste tussentijdse evaluatie moeten kunnen maken. Bij het begin van de bestuursperiode vond de oppositie unaniem dat de beleidsverklaring enorm vaag was. Ook een aantal collega's van de meerderheid moest dat toegeven. Volgens sommige collega's was het zelfs de vaagste beleidsverklaring ooit. Het College repliceerde dat het 1ste jaar zou worden gebruikt om de stem van de Brusselaars te horen en een participatietraject uit te stippelen. Dat is uiteindelijk Stadspiratie geworden. Verder zagen we vooral een recyclage van de vorige beleidsverklaring. Dat is heel duurzaam, maar weinig vernieuwend.

Een ander element is de meertaligheid, want in de praktijk maakt het Nederlands daar vaak geen deel van uit.

De vage beleidsverklaring werd gevolgd door de begrotingen 2020 en 2021. Daarin namen de middelen van de VGC toe, bij gratie van andere overheden, maar opnieuw werd er maar weinig nieuw beleid geformuleerd. Opnieuw werden er maar weinig fundamentele keuzes gemaakt. Opnieuw werd er maar weinig fundamenteel veranderd. Het beleid kabbelde gewoon voort en het College verwees andermaal naar het Strategisch meerjarenplan en het investeringsplan. Daarin zou het College tonen hoe vernieuwend het wel is en hoeveel beter het zal doen dan de vorige Colleges.

Ondertussen heeft het College zijn Strategisch meerjarenplan voorgesteld, maar ook dat bevat zo goed als geen becijferde doelstellingen en bestaat vooral uit vaagheden en algemeenheden, die we nu opnieuw in het investeringsplan terugvinden, zoals het zinnetje: *“We bouwen meer*

sportinfrastructuur.” Dat is de ambitie van het College! Het College legt de lat zo laag dat het zelfs geen doelstelling meer durft te formuleren!

In de marge hebben we dan het project Stadspiratie gehad met heel interessante logootjes, maar ook dat heeft maar weinig verduidelijkt. De relatie tussen Stadspiratie, de begroting, het strategisch meerjarenplan en het investeringsplan is mij nog altijd niet duidelijk. Ik had een aantal opmerkingen gemaakt over de manier waarop Stadspiratie tot stand is gekomen, omdat een aantal cijfers gewoon niet klopte, maar daar heb ik nog altijd geen verklaring voor gekregen.

Ondertussen heeft de Raad niet stilgezeten. Een echte mijlpaal was de hoorzitting met de vice-gouverneur. Het was de eerste keer dat de vice-gouverneur zijn verslag zo uitgebreid heeft toegelicht in de Samenwerkingscommissie met de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en Dierenwelzijn van het Vlaams Parlement. Helaas moeten we vaststellen dat de taalproblemen die al decennia lang in Brussel bestaan, nog geen sikkepit zijn verbeterd. Integendeel, de situatie verslechtert jaar na jaar. De VGC en de gemeenten zouden daar iets aan kunnen doen en op tafel kunnen kloppen, maar dat gebeurt niet. Er worden geen conclusies aan het rapport van de vice-gouverneur gekoppeld. Ik betreur dat ten zeerste.

Verder was er deze week in de Samenwerkingscommissie nog de heel leerrijke bespreking met het Huis van het Nederlands. Ook daar kunnen we heel interessante lessen uit trekken voor de werking van de Raad en het belang van het Nederlands in de stad. We moeten absoluut onze ambitie vergroten in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de gemeenten, OCMW's en anderen overheden in Brussel, het belang van het Nederlands verder onderstrepen en de taalrechten afdwingen. Maar ook hier gebeurt er niets.

Dat brengt mij bij het investeringsplan. Het 1ste element dat opvalt, is dat het College ongeveer 10 % minder investeert dan het vorige College. In absolute cijfers bevatte het vorige plan 239 miljoen euro aan investeringen, terwijl het nieuwe plan 217,4 miljoen euro inhoudt. Dat is een daling met bijna 10 %. En daarbij is nog geen rekening gehouden met de inflatie. Bij de toelichting en de bespreking hebben we evenwel geen echte verklaring gekregen waarom de investeringen dalen. Het enige antwoord van collegevoorzitter Elke Van den Brandt was het volgende: *“Toon ons dan in de begroting waar we moeten schrappen en hier moeten investeren.”* Dat is een vreemd antwoord. Je kan niet zomaar even de rollen omdraaien en aan de oppositie vragen om de begroting te maken.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Als u het plan niet goed vindt, moet u een tegenvoorstel doen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Dat is heel charmant, maar u hebt een Administratie van 740 mensen die voor u werken. Als u die tot onze beschikking stelt en de bijbehorende bevoegdheden aan ons overdraagt, ga ik graag op uw voorstel in. Er zijn binnen onze fractie zeker kandidaten om die rol over te nemen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Mijn voorstel is dat u dit document goedkeurt. Wij staan daar volledig achter, net als die fantastische Administratie, die inderdaad geweldig goed werk levert.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het komt toch een beetje vreemd over. Het is precies alsof u het zelf eigenlijk niet zo goed weet en aan ons vraagt of wij eens willen proberen om het beter te doen. Wij zouden uiteraard andere keuzes maken en tot een ander resultaat komen.

We hebben in de verschillende begrotingen genoeg zaken aangehaald waar we een probleem mee hebben en die we anders zouden aanpakken. U kunt echter niet van ons verwachten dat wij ons hele plan vandaag op tafel leggen. We willen dat gerust bekijken, maar alleen binnen een coalitiewissel waarbij we de regeringspartners wisselen.

De algemene begrotingsmiddelen van de VGC zijn de voorbije jaren telkens gestegen. In 2021 bedroeg de begroting 205 miljoen euro. Dat is een stijging met 11 miljoen euro ten opzichte van 2020, of bijna 6 %. Het is dus vreemd dat het College de beleidskeuze maakt om minder te investeren.

Een andere vaststelling is dat Stadspiratie volledig afwezig is in het investeringsplan. Er is geen enkele verwijzing naar keuzes van de Brusselaar en naar de Nederlandstalige Brusselaar. U zei tussen de lippen door dat u de logootjes bent vergeten toe te voegen, maar dat alles in het Strategisch meerjarenplan staat. Ik vind evenwel geen enkele koppeling met Stadspiratie en het meerjarenplan terug in het investeringsplan. De grote reden is natuurlijk dat het plan heel vaag en algemeen is. Het bevat enkel budgetlijnen, 5 tabelletjes zonder becijferde toelichting. Dat is bijzonder teleurstellend. Er wordt meer dan 200 miljoen euro verdeeld, maar het is heel moeilijk voor de Raad om daar controle op uit te oefenen. Het College moet de Raad meer openheid geven over wat het de komende 5 jaar zal doen en waar het de middelen zal investeren.

De collegevoorzitter merkte op dat het investeringsplan 2 jaar geleden gedetailleerder was, maar dat het ook veel meer moest worden aangepast. Dat is opnieuw een vreemde opmerking. Je moet eerst doelstellingen formuleren. Je kan die altijd onderweg bijsturen, maar je moet met een duidelijk plan beginnen. Je moet weten waaraan je begint. Zonder kompas vaar je blind. Is het College misschien bang om te tonen waar het mee bezig is?

Daarnaast begint de verdeling tussen de eigen investeringen en de subsidies scheef te groeien. De eigen investeringen bedragen 52 miljoen euro en de subsidies maar liefst 164 miljoen euro. Naast de minderinvesteringen zorgt dit dus voor minder eigen beleid van de VGC.

Hoe zit het bovendien met de transparantie over al die subsidies? Wat is de structurele meerwaarde van die subsidies voor de Nederlandstalige Brusselaars? Is er een soort van subsidiekadaster? Ik heb die vraag al meermaals gesteld, want we hebben in de begrotingen gezien dat sommige vzw's door verschillende subsidielijnen in verschillende beleidsdomeinen worden gesubsidieerd en alleen al van de VGC vele miljoenen euro's per jaar ontvangen. Ik heb er een probleem mee dat we nog steeds niet echt weten hoe u die 164 miljoen euro aan subsidies precies zult besteden. Natuurlijk moet de VGC met partners werken. Je kunt niet verwachten dat je het hele bedrag zelf moet ophoesten, maar de verhouding tussen eigen investeringen en subsidies lijkt me intussen scheefgetrokken.

Een ding dat er in mijn ogen uitspringt, zijn de gemeenschapsinvesteringen. Dat is goed, want gemeenschapscentra blijven uiteraard een belangrijk uithangbord van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Er worden grote investeringen gedaan in gemeenschapscentra met potentieel, maar ik maak me de bedenking dat we de meerjarenovereenkomst met de gemeenschapscentra ook zouden kunnen bespreken, want dat is iets waar we al lang op wachten en wat collegelid Pascal Smet al eerder toezei. Waar moeten de 22 Brusselse gemeenschapscentra de volgende jaren op inzetten? Hoe kunnen we de dienstverlening aan de Nederlandstalige, de Vlaamse Brusselaar verbeteren? Welke dienstverlening verwachten ze? Hoe moet het aanbod van de gemeenschapscentra eruitzien?

U zegt zelf dat de 2 centra die u naar voor schuift, waaronder gemeenschapscentrum Nekkersdal, onze vlaggenschepen in Brussel moeten worden. Met het concept vlaggenschip kun je echter 2 richtingen uit. Aan de ene kant is er de Apple-marketingbenadering, met een vrij lege ruimte waar mensen niet echt iets komen kopen, maar zich vergapen aan de beschikbare technologie. Een andere opvatting van een vlaggenschip is het samenbrengen van zo veel mogelijk vormen van dienstverlening, om met ruime openingsuren in te spelen op de talloze noden van de Vlaamse Brusselaar of de Brusselse Vlaming. Sommige gemeenschapscentra hebben immers vrij beperkte openingsuren en een aanbod dat onvoldoende breed is om alle Vlamingen in Brussel te bereiken.

Op zich is het goed dat we in de gemeenschapscentra investeren, maar er moet duidelijkheid komen over welke kant we ermee op willen en wat we willen bereiken. Ik geef maar een voorbeeld. Ik ben onlangs vader geworden en we hebben kunnen rekenen op de goede dienstverlening van Zwanger in Brussel, die Vlaamse Brusselaars/Brusselse Vlamingen uitstekend helpt. De vroedvrouw die ons hielp en nochtans in Laken woont, had nog nooit van gemeenschapscentrum Nekkersdal gehoord. Toch vreemd, als je weet dat haar organisatie, die erg nauwe banden met de Vlaamse Gemeenschap heeft, Nekkersdal zelfs niet kent. Er is dus nog werk aan de winkel om de bekendheid en de dienstverlening van de gemeenschapscentra te verbeteren.

Voor sport kan ik de bedenkingen uit het verslag herhalen. Ook voor de jeugd doen we te weinig. We wachten nog altijd op de inventaris van de sportvoorzieningen. De samenwerking met de politiezones is op zich goed, maar het is vreemd dat er raadsleden bij betrokken zijn, terwijl ik en ik vermoed het merendeel van de collega's het bestaan ervan in de pers of tijdens een parlementaire vraag hebben moeten vernemen.

Daarover zegt u dat u de samenwerking een kans wil geven alvorens erover te communiceren, maar als er een raadslid bij betrokken is, waarom wordt dan niet de hele Raad geïnformeerd?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik dank de Diensten en de verslaggevers, maar ik blijf ook na de uitleg van de collegevoorzitter in het duister tasten over welke investeringen het College de volgende jaren in Welzijn, Gezondheid en Gezin gaat doen. Er wordt eigenlijk met geen woord over gerept.

Het frappantst is de laatste passage van het verslag, waarin staat dat de collegevoorzitter geen lijst van de geplande infrastructuurwerken kan geven, omdat de werkwijze van het College afhankelijk is van werkingsmiddelen voor projecten en omdat het werkt via de subsidiëring van organisaties.

Voor scholen wordt er ook via koepelorganisaties en projecten gewerkt, maar collegelid Sven Gatz slaagt er telkens in om ons een mooi lijstje met projecten die op stapel staan te bezorgen. Het is niet omdat het College via een andere organisatie of via projecten werkt, dat het niet kan zeggen waarin het gaat investeren. De enige cijfers die we krijgen, zijn bescheiden bedragen links en rechts, maar voor het overige blijven we in het ongewisse. Zo'n gebrek aan duidelijkheid over hoe er in Welzijn, Gezondheid en Gezin wordt geïnvesteerd, kan volstrekt niet door de beugel.

Het komt erop neer dat het College een blanco cheque vraagt. Er is 31 miljoen euro beschikbaar voor dat soort investeringen en wij erkennen de nood aan meer plaatsen in de kinderopvang, wij staan achter de uitbouw van de Huizen van het Kind, de consultatiebureaus, meer middelen

voor mensen met een beperking enzovoort, maar we willen ook weten wat er met dat geld gebeurt. We geven geen blanco cheque, maar helaas zijn we ook tijdens de bespreking niet meer te weten gekomen. We zullen blijven vragen stellen, maar die manier van aan politiek te doen, is je reinste onzin.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik dank de Diensten voor het in recordtijd opgemaakte verslag. We hebben dinsdag immers afgesproken om het investeringsplan samen te bespreken. Ik dank ook het College en de Administratie voor de vlot leesbare en beknopte documenten.

De leden van onze fractie zijn tevreden dat we andermaal een begroting in evenwicht kunnen goedkeuren. We zouden allemaal meer middelen voor de VGC willen, zeker voor investeringen in de kinderopvang en het onderwijs, maar die vraag moeten we tot Vlaanderen richten. Onder de Bijzondere Financieringswet worden de middelen daar bepaald. Vlaanderen krijgt alle middelen voor persoonsgebonden materies en moet vervolgens een inschatting maken van wat een billijk aandeel voor Brussel is. De regels voor de verdeling zijn vastgelegd in decreten met doelstellingen, de 5 %-norm, de 30 % van de Brusselaars die we willen bereiken.

Dat is de situatie. De VGC kan zelf niet bepalen hoeveel middelen ze krijgt. De Vlaamse Regering is momenteel bezig met de zogenaamde brede heroverweging van de bestedingen en wij hopen dat er een rechtmatige verhoging voor Brussel uit de bus komt. Ik doe een oproep aan de collega's om die vraag te ondersteunen.

Dinsdag zei ik dat er muziek zat in de begrotingsaanpassing en het investeringsplan. Intussen heb ik enkele playlists met namen kunnen samenstellen. Het belangrijkste zijn de Greatest Hits van de VGC, nummers waar iedereen naar uitkijkt en waarvoor iedereen zich tot de VGC wendt. Ze worden ook door dit College gedraaid: investeringen in Onderwijs en Vorming: 145 miljoen euro in 5 jaar, een naar VGC-normen aanzienlijk en volgens mij behoorlijk concreet bedrag.

Er is vandaag al een stemming over de aanpassing van de begroting ten behoeve van 2 basisscholen en 2 secundaire scholen die op de Walcourt-Deleerssite in aanbouw zijn en we beslissen over het grote onderhoud aan campus Zaveldal, de aanpassingswerken op campus Technologie, betere huisvesting voor het CLB enzovoort.

Collegelid Sven Gatz zei onlangs dat er 40 basisscholen en 40 secundaire scholen moeten bijkomen om de 20 %-doelstelling te halen. Geschatte kostprijs: 550 miljoen euro. Onderwijs neemt al de grootste hap uit de VGC-begroting en het is duidelijk dat zo'n investering buiten de mogelijkheden van het College ligt.

Collegevoorzitter Van den Brandt komt de volgende 5 jaar met investeringen ten belope van 31 miljoen euro in Welzijn, Gezondheid en Gezin. Dit jaar wordt daar al 9,2 miljoen euro van uitgegeven. Kinderopvang met inkomenstarief blijft een prioriteit en we zijn echt tevreden met de inspanningen die daartoe worden geleverd.

Verder komen er bijkomende investeringen in laagdrempelige Huizen van het Kind en meer geld voor het mentale welzijn van jongeren, bv. via de investering in TEJO, iets wat in deze coronatijd erg belangrijk is. Voor het eerst is het onderdeel Welzijn, Gezondheid en Gezin niet het ondergeschoven kindje van de begroting.

De gemeenschapscentra zijn een vaste waarde in het VGC-aanbod en we zijn blij dat ze niet onder het stof blijven liggen. Tussen 2021 en 2025 investeren we 15 miljoen euro in cultuur-, jeugd- en

sportinfrastructuur. Het collegelid heeft onder meer beslist om de Luisterpuntbibliotheek aan te kopen, de verbouwing van GC Nekkersdal biedt enorme kansen en ook de investeringen in gemeenschapscentrum Maalbeek juichen wij toe.

Op dat punt wil ik stilstaan bij de oproep van mijn N-VA-collega, dj MadJazz VieDieBie. (*Gelach*)

MadJazz, Mathias: ik heb uw naam een beetje verengelt. U kopieert wel opvallend veel van de minder bekende melodieën van mijn ex-collega, dj Enemy Mace (Annemie Maes). Ik wil u overigens waarschuwen: zij werkt tegenwoordig weer op haar oude passie, de bescherming van auteursrechten. Kijk daar dus toch maar mee uit!

U hebt het vaak over de vorm: het is te vaag, te kort, te lang. Ten gronde zegt u volgens mij vooral dat het veel meer zou mogen zijn. U vindt dat er meer zou moeten kunnen worden gedaan met die investeringsbegroting en dat de VGC meer zou moeten doen *tout court*. Dat vind ik cynisch. De Vlaamse Regering, waar de N-VA toch stevig aan het roer staat, is de enige die de inspanningen niet opdrijft in Brussel. Integendeel, de inspanningen worden afgebouwd. Dat zagen we de afgelopen jaren en dat zien we nu opnieuw: er wordt aangekondigd dat er slechts 250 kindplaatsen bijkomen. Het gaat hier wel om de regering die wordt aangestuurd door Sterke Jan (Jan Jambon)! Ook voor hem zouden we nog een naam moeten vinden.

De investeringen in Welzijn gaan er dus op achteruit: van de 1.000 kindplaatsen uit de vorige regeerperiode naar 250 nu. Vlaanderen levert nog maar een kwart van de inspanningen van vroeger in Brussel. Dat is een bijzonder steile daling. De lat van de Brusselnorm werd vroeger al niet gehaald, en nu wordt het nog erger.

Hetzelfde scenario zien we met de Romawerking. De Vlaamse Regering besliste de steun aan de Romawerking van de vzw Foyer gewoon stop te zetten. De VGC moet die post dan maar overnemen in haar eigen begroting, en ze doet dat ook daadwerkelijk: dat blijkt uit de begrotingsaanpassing. De VGC legt de middelen meteen voor een aantal jaar vast, wat comfortabeler is voor de belangrijke werking van vzw Foyer.

Ook aan het begin van de bestuursperiode zagen we dat de middelen vanuit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest toenamen en dat ze vanuit Vlaanderen substantieel afnamen. U vindt het niet goed, maar u weigert met concrete voorstellen te komen. Het is evenwel duidelijk in welke richting uw voorstellen zouden gaan. Ik ben blij dat dit College andere nummers laat horen.

Het beleid van dit College is zeker geen jukebox van grijsgedraaide platen. Er zitten ook nieuwe singles in de collectie. Die komen onder meer van dj Caramelke (Elke Van den Brandt). Zij komt met 1,5 miljoen euro voor armoedebestrijding en welzijn in het onderwijs. Dat geld gaat naar projecten rond onbetaalde schoolfacturen, schooluitval en voedselarmoede.

Dj Great Gatsby (Sven Gatz) werkt aan een nieuwe tweede pensioenpijler voor contractuele ambtenaren om het verschil met statutairen weg te werken.

Een andere potentiële hit is voor dj 10.000 Hectopascal (Pascal Smet). Zijn innovatieve project, in samenwerking met de politiezone Zuid, JES vzw en vele anderen, om het zo belangrijke wederzijdse vertrouwen tussen de Brusselse jeugd en de politiediensten te herstellen, kan een antwoord bieden op de uitdagingen waar we voor staan.

In de begrotingsaanpassing was er zelfs plaats voor een verzoeknummer, dat Groen in de vorige begrotingsaanpassing had aangevraagd: de menstruatiearmoede aanpakken. Ik hoorde voor het eerst over dat belangrijke probleem via mijn collega Celia Groothedde in het Vlaams Parlement. Zij wees erop dat een heleboel meisjes niet naar school komen tijdens hun menstruatie omdat ze geen geld hebben voor menstruatiehulpmiddelen. Vaak gaat dat hand in hand met een situatie die sowieso al niet bevorderlijk is voor goede schoolresultaten. Het is bijzonder positief dat het College hier zo snel op inspeelt.

Er zijn ook enkele nieuwe of verder uitgewerkte duurzame accenten waar wij als groene partij heel blij mee zijn. Dan gaat het onder andere over de waterverspilling bij infrastructuurwerkzaamheden terugdringen, kiezen voor ontharding, systematisch maximaal duurzaam bouwen en aanzienlijk versnellen met de vergroening van de schoolspeelplaatsen.

Tot slot, zijn er nog enkele remixes, die soms beter zijn dan het origineel. Dat geldt bij dit dj-collectief Crazy Trio from Brussels zeker voor enkele belangrijke beslissingen. In het algemeen worden de lijnen over de bevoegdheden en beleidsdomeinen heen verder doorgetrokken naar een meer Strategisch meerjarenplan. Het investeringsplan is minder per beleidsdomein opgebouwd, er zit heel veel multifunctionaliteit en complementariteit in. Schoolinfrastructuur bv. dient ook als een plek om te sporten, cultuur te beleven of de buurt samen te brengen, of wordt een plek waar jongeren ook buiten de schooluren terecht kunnen. Dat principe wordt op almaar meer vlakken toegepast.

Voor Groen zit er muziek in deze begroting. Wij zijn heel tevreden met de plannen die voorliggen en zullen ze met heel veel enthousiasme steunen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Volgens mij klopt de volgorde van de sprekers niet, maar goed, als de collega's geen bezwaar hebben, neem ik graag het woord. Ik zal niet mijn volledige 20 minuten spreektijd gebruiken, want heel veel valt er helaas niet te vertellen over deze 2 documenten.

Allereerst wil ik mijn waardering uitdrukken voor de Diensten de Administratie en zeker ook de medewerkers van de kabinetten. De stille kabinetsmedewerkers, die vaak tot in de late uren documenten voorbereiden, worden maar al te vaak vergeten. Zij hebben zeker degelijk werk verricht.

Ik heb de uitzending nog eens opnieuw online bekeken, en eerst dacht ik een verkeerde link aangeklikt te hebben. Het leek immers een herhaling van vorig jaar. Daarbij heb ik een aantal bedenkingen, die ik graag met u deel. Als ik de heer Arnaud Verstraete hoor zeggen dat er "*muziek in zit*", dan gaat het in elk geval om een partituur met enkele valse noten.

Een 1ste punt hebben de collega's van de N-VA al aangestipt. De raadsleden vroegen cijfers en lijstjes, maar die kon het College niet geven. Meer nog, ze zaten niet eens in de documenten vevat. Vorig jaar stelden we dezelfde vraag. Het is vreemd dat er ook dit jaar niet op wordt ingegaan. Dat toont volgens mij aan dat de beleidsstukken al te summier en bondig zijn opgemaakt.

Een 2de bedenking is dat het wat vreemd – en misschien zelfs potentieel gevaarlijk – is om eenmalige middelen te gebruiken om structurele initiatieven te ondersteunen, vooral rond armoede. Begrijp me niet verkeerd: er moeten inderdaad bijkomende middelen naar armoedebestrijding gaan. Toch vind ik het bedenkelijk om eenmalige middelen te investeren in structurele projecten, vooral omdat zo totaal onduidelijk blijft hoe ze volgend jaar zullen worden

gefinancierd. Moeten er dan ook goocheltrucs toegepast worden en constructies opgezet, of komt er alsnog een duurzame oplossing uit de bus? Dat is niet duidelijk.

Een 3de – uiterst belangrijke en fundamentele – bedenking is dat er in feite geen evaluatie is. Hoe evalueren we of de projecten, met name de projecten die dit jaar zijn opgezet, daadwerkelijk de beoogde resultaten opleveren? Ik neem het het College niet kwalijk: elke politicus bezondigt zich hier in meerdere of mindere mate aan en pakt graag uit met mooie en grootse aankondigingen. Dat neemt echter niet weg dat er een groot gebrek is aan monitoring, opvolging en evaluatie.

Zo leg ik de link met het investeringsplan: hoe kun je nu een nieuw investeringsplan voorleggen als je niet hebt nagegaan wat de doelstellingen uit het vorige investeringsplan hebben opgeleverd? Dat lijkt mij een *conditio sine qua non*. Ik had dan ook graag geweten waarom dat niet is gebeurd. Plannen en aankondigen is 1 zaak, maar evalueren is ook belangrijk.

Wat het investeringsplan zelf betreft, klopt de vaststelling die andere raadsleden ook al deden: er is geen link met Stadspiratie. Ook hier kunnen we enkel vaststellen dat de meerderheid graag schermt met begrippen als ‘burgerinspraak’ en ‘participatie’. Dat zijn goede principes, die we uiteraard steunen, maar in de feiten moeten we vaststellen dat het holle frasen en lege dozen blijven. Meer nog, ik vind hoegenaamd geen link tussen het investeringsplan en het Strategisch meerjarenplan dat we een tijdje geleden hebben besproken. In de toelichting staat wel dat beide plannen verweven zijn – het omgekeerde zou verbazen –, maar het zou duidelijker, helderder en leesbaarder zijn als er per actie of project dat wordt aangekondigd in het investeringsplan, expliciet de link wordt gelegd naar het Strategisch meerjarenplan. Nu blijft het zoeken en wordt het weinig concreet.

Een 2de bedenking daarbij, die samenhangt met de vorige, is de grote vaagheid. Andere raadsleden zeiden dat het plan “*ambitie mist*”, maar in feite is het gewoon heel vaag. Zeggen: “*We willen meer infrastructuur*” lijkt me de logica zelve in een investeringsplan. Maar waar komt die infrastructuur precies? Wat is het tijdspad? Voor welk traject wordt gekozen? Hoe zal de selectie gebeuren? Op dat soort vragen komt geen antwoord.

Het is jammer voor de 2 andere collegeleden, maar net als vorig jaar vormt het beleidsdomein Onderwijs de enige positieve uitzondering daarop. Daar vind ik wél een min of meer onderbouwde visie terug. Op de andere beleidsdomeinen heerst toch vooral veel onduidelijkheid. Dat is een gemiste kans om de transparantie te verhogen, duidelijk te maken hoe de plannen elkaar versterken en, vooral, uit te leggen wat de gevolgen zijn op het terrein. Waar komen bv. de extra scholen en kinderdagverblijven?

Een 3de bedenking betreft de band met de gemeenten en ocmw’s. Zoals de heer Mathias Vanden Borre al aankaartte, vinden we ook daarover weinig of niets terug, terwijl we merken dat bepaalde lokale besturen, ook in gemeenten waar deze meerderheidspartijen schepenen leveren, bijzonder nalatig blijven naar de Nederlandstalige gemeenschap in hun gemeente en naar iedereen die zich daartoe bekent. Scharbeek is op dat vlak een van de koplopers. Is het nalatigheid, is het schuldig verzuim? Ik weet het niet.

Wat Nederlandstalige gemeentelijke crèches, maar ook jeugdactiviteiten, speelpleinwerkingen en zo meer betreffen, merken we in 2021 nog altijd dat sommige gemeenten schromelijk achterwege blijven. Wat gaat het College doen om die gemeenten, of op zijn minst hun schepenen, aan te sporen om iets te ondernemen want er blijven slechts 3 jaar over om nog iets te doen. De tijd dringt dus.

Tot slot, vraag ik aandacht voor het feit dat er nog steeds geen personeelsplan is. We hebben het Strategisch meerjarenplan en het investeringsplan besproken, maar waar blijft het personeelsplan? Alle elementen zouden in 1 document worden samengebundeld. Waarom slaagt het College daar niet in? Zijn er onenigheden ontstaan of is er een verschil van visie? Waarschijnlijk is dat zo gelet op de 3 verschillende partijen die erin zetelen, maar de eerlijkheid gebiedt toch om ons dat dan mee te delen. Het personeel wacht erop en verwacht dat zeer terecht ook. Alle 700 tot 800 mensen, die het beste van zichzelf geven, willen weten waar ze aan toe zijn. Het College weet het niet of is het er niet over eens.

Collega Arnaud Verstraete wist zowat voor iedereen een dj-naam te vinden. Dat is een leuke uitsmijter. Deze dj-set zal niet worden gevraagd voor Tomorrowland of andere topacts. U begrijpt vast waarom. En zeker niet als men toondoof blijft voor de echte noden op het terrein.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Tijdens de vorige zitting zijn we gedetailleerd ingegaan op heel veel aspecten. Ik wil alvast de Diensten bedanken voor het harde labeur en het bezorgen van alle documenten. Wat mij het meest is bijgebleven, naast de aangepaste investeringen in Onderwijs die vooral naar jongeren gaan die dat het meest nodig hebben, is onze zorg voor onze toekomstige Brusselaars. Collegelid Sven Gatz heeft extra geld gereserveerd om de jongeren die het pad naar het onderwijs wat kwijt waren, terug te lokken.

Collegelid Pascal Smet zorgt op zijn manier voor de jongeren via fantastische vakantie-staycations en activiteiten. Niet alleen de investeringen in tijdverdrijf en aangename activiteiten, maar ook die in het creëren van een positieve link met de politie verdienen felicitaties. De neuzen staan duidelijk in dezelfde richting, de ene in de richting van het onderwijs, de andere in de richting van vrijetijdsbesteding en wat jongeren op straat meemaken in hun relatie tot de politie. Deze 3 collegeleden zitten blijkbaar vaak samen om te bespreken wat ze samen, maar ieder vanuit het eigen beleidsdomein, kunnen verwezenlijken. Dat is exact wat we nodig hebben.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt legt de nadruk op het uitbreiden van de speelpleinen. Daar duwt het nog verder inzetten op het talige aspect van de werking mee in dezelfde richting. Zo verliezen jongeren al spelend tijdens de zomermaanden hun kennis van het Nederlands niet. De doorstart in september kan dan probleemloos verlopen. Dit drietal vaart dezelfde goede koers, elk vanuit het eigen bevoegdheidsdomein.

Het is wel jammer dat er geen extra kindplaatsen bijkomen. Ik hoop dat mevrouw Elke Van den Brandt daar aandacht blijft aan besteden en er bij haar Vlaamse collega zal op aandringen dat er nood aan is. De infrastructuur is er, maar de kindplaatsen volgen jammer genoeg niet. We hebben ze nochtans echt nodig. Onze kinderen moeten goed kunnen opgroeien, van aangename buitenactiviteiten kunnen genieten en een leuk schooltraject doorlopen.

De Brusselnorm halen we niet. Het welzijn en de gezondheid van onze jongeren staat nochtans gelijk aan het welzijn en de gezondheid van de toekomst van onze stad. We moeten duidelijk onze noden verwoorden om een evenwichtig beleid te kunnen voeren, net zoals onze 3 collegeleden de aanpassingen in de begroting en de investeringen bedacht hebben doorgevoerd. Hun eindrapport ziet er geslaagd en zeer gunstig uit en eindigt met een A-attest.

De heer Jan Busselen (PVDA): Er zijn zeker positieve aspecten aan deze begrotingswijziging zoals de 2de pensioenpijler die bij gebrek aan een deftige 1ste pensioenpijler toch een aanvulling biedt aan het pensioen van contractuelen. Dat maakt voor de betrokken groep zeker een verschil

uit. Het gebrek aan middelen om het ambtenarenstatuut te versterken is opvallend en dat betreurt ik. De afbouw van het statuut betekent minder pensioen en minder werkzekerheid, meer flexibiliteit. Het is de afbouw van de logica van de openbare dienst.

De overname van de Romawerking is ook een positieve zaak. De VGC vangt op wat de Vlaamse Regering heeft laten vallen. Ook voor middelen voor menstruatiermoede in het onderwijs worden er stappen in de goede richting gezet. De vraag is hoeveel middelen voor hoeveel scholen worden vrijgemaakt en tegen wanneer het menstruatieplan van start gaat. Al is het document zeer goed opgesteld, dat kon ik daaruit toch niet opmaken.

Voorts zijn er meer middelen voor armoedebestrijding ingezet bij Onderwijs, Welzijn, Gezondheid en Gezin. In plaats van voltijdse medewerkers met een degelijk contract aan te nemen, kiest het College voor de aanstelling van 4 gesco's. Ik herinner u hier even aan wat uw coalitiepartner van Défi, de heer Didier Gosuin, in de vorige legislatuur over de aanstelling van gesco's zei: *“Als men een publieke dienst of een andere sociale organisatie wil oprichten, moet men de nodige middelen voor personeel vrijmaken.”* Dat kan men niet met gesco's. Hier worden preciaire werkkrachten aangeworven om mensen in de precariteit te helpen. Dat is een minpunt.

De middelen voor de Databuzz stijgen. Het is een leuk project dat werkt met data en het smartphonegebruik van jongeren. Op de website las ik dat de bus enkel gratis is voor Nederlandstalige scholen. Mijn vraag is of hier niet over de taalgrens heen kon nagedacht worden en of er aan de Cocof of de ULB niet gevraagd is om mee in te stappen. Er wordt vaak gezegd dat er wordt samengewerkt met de andere overheden, maar door deze bus enkel voor Nederlandstalige scholen gratis te maken, komt er weer een klein communautair muurtje bij. Dat is een stap in de verkeerde richting. Ik had de bus voor alle scholen graag gratis gezien. Misschien kunt u mij hierover wat meer verduidelijking brengen.

Er zijn ook meer middelen voorzien voor het Atelierplan. Dat is dringend. U weet allicht dat kunstenaars in Actirisgebouwen en Level Five er na de zomer worden uitgezet. Is er een oplossing voor de kunstenaars voorhanden? Ik dacht van niet. Ik kan projecten die u in het verleden hebt ondersteund opsommen om wat gewicht in de schaal te werpen. Uw collega Alain Maron doet dat ook soms, alle items opsommen om vooral niet te belichten wat er mist. Dat verandert niets aan de zaak. Ik denk dat er nu in begeleiding wordt voorzien. Maar de kunstenaars zullen in september 2021 vooral worden begeleid naar de uitgang van hun atelier. De gevolgen zijn niet min. De kunstenaars moeten dan noodgedwongen op zoek naar een andere plek. Het Atelierplan voorziet in niets om dat probleem op te vangen. Ik heb vernomen dat sommige kunstenaars naar een plek verhuizen waar ze meer huur moeten betalen. Een deel van de subsidies die nu worden verstrekt om hun artistieke trajecten vorm te geven, zal terechtkomen in de zakken van een vastgoedmakelaar. Dat brengt kunstenaars in nog meer preciaire omstandigheden. Dat kan de bedoeling niet zijn. Ik hoor collegelid Pascal Smet in de commissie nog zeggen dat als er een vraag is, hij ze zal honoreren. De vraag is simpel. Begin met een beperkt atelierbeleid. De VGC kan dat project misschien niet helemaal dragen. Het idee om een studie te lanceren om te onderzoeken wat we allemaal weten is dat er geen atelierbeleid is en dat er een heleboel kunstenaars aan de markt, en dus aan vastgoedmakelaars, worden overgeleverd die hoge prijzen vragen voor panden die vaak in slechte staat verkeren.

We hebben een duurzaam atelierbeleid nodig dat kunstenaars de mogelijkheid biedt om aan lage tarieven een atelier te huren. Dat is heel eenvoudig. De VGC zou daaraan kunnen werken.

Ik zie dat er in artikel 490/322-48 een verhoging van het krediet is omdat de huurovereenkomst met een huurder is opgezegd op de Technologicampus. Wie weet, is er daar een opportuniteit. Er is ook sprake van de aankoop van een Brussels Truck Center (BTC)-gebouw. Misschien is er ook daar een opportuniteit om de koe bij de horens te vatten en niet de zoveelste studie te bestellen die dan binnen 2 jaar zal vaststellen wat er moet gebeuren.

Over de verhoging van het budget voor de verbetering van de relatie tussen politiediensten en Brusselse jongeren met 100.000 euro kunnen we alleen maar zeggen dat het een stap in de goede richting is. Er wordt verwezen naar JES vzw die de stakeholders zou samenroepen, en ik heb alle vertrouwen in JES vzw, maar ik veronderstel dat u ook al ideeën hebt over wat er zou moeten gebeuren met dat geld. Ik kan me niet inbeelden dat u blindelings een som op tafel legt en zegt: “*Doe maar iets.*” Mijn vraag is dan ook of dat geld zal gebruikt worden om actie te ondernemen.

Als er conclusies kunnen worden getrokken uit de hele reeks hoorzittingen, bevragingen en consultaties, dan is het wel dat er actie moet worden ondernomen. Zal er bv. iemand worden aangesteld die juridische, medische of psychologische hulp kan bieden aan slachtoffers van politiegeweld door bv. in een permanentie te voorzien? Of door middelen te ontwikkelen die jongeren helpen om hun rechten te kennen in geval van controle, in geval van fysieke of psychische mishandeling. Kunt u daarover iets meer vertellen? Of zal het hier ook gewoon zijn dat er iemand wordt aangesteld die nog eens een consultatieronde zal doen om dan binnen 2 jaar te kunnen vaststellen dat er problemen zijn die we nu al kennen en er op die manier voor te zorgen dat we ondertussen geen middelen hoeven vrij te maken om mensen aan te stellen die het vertrouwen tussen de politie en de jongeren terug kunnen herstellen?

Ik heb een vraag over de tijdelijke maatregel van Sportwerk Vlaanderen die geen lesgevers meer wil uitzenden wegens de coronapandemie. Dat is begrijpelijk. Ik vraag ik me af of er duidelijke afspraken zijn gemaakt over wanneer die maatregel zal opgeheven worden zodat we niet binnen een jaar plots merken dat er op een sluike manier bepaalde middelen nodig zullen zijn om op te vangen wat Sportwerk Vlaanderen niet meer op zich neemt.

Over het investeringsplan kan ik alleen maar herhalen dat het een plan is dat in minder middelen voorziet dan het vorige investeringsplan, ondanks het feit dat de globale middelen stijgen in de algemene begroting, dat de realiteit aantoont dat er meer nood is, dat er een demografische groei is en dat we zien dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de waterprijs doet stijgen, geen efficiënte maatregelen neemt om de stijgende huurprijzen te doen dalen en via een kilometertaks ook mensen terug wil laten betalen. De koopkracht vermindert, de consumptieprijzen stijgen en tegelijkertijd komen we uit een van de grootste crisissen die de mensheid heeft gekend. Toch voorziet het investeringsplan in minder middelen en vanaf 2023 is er vooral een besparingsbeleid. De VGC knipt in de meeste middelen. Dat staat haaks op de realiteit want er zijn noden op het vlak van Cultuur, Jeugd, Sport, Welzijn, Gezondheid enzovoort. Er zijn nog altijd niet genoeg voorzieningen om zelfs nog maar de 30 %-Brusselnorm te behalen. Te pas en te onpas wordt er gezegd dat de VGC te klein is, maar op die manier hou je de VGC ook klein. Bovendien vrees ik ook voor 2023.

Op het vlak van de gemeenschapscentra wordt er bv. geïnvesteerd in Nekkersdal, in De Maalbeek en De Vaartkapoen. Dat is nodig en heel goed. Nekkersdal wordt een vlaggenschip, net zoals De Vaartkapoen. Ik kijk daarnaar uit. Ik vind het trouwens vreemd om overal te lezen dat de VGC voornamelijk inzet op multifunctionele en transversale projecten. Elders in de nota lezen we dat er transversaal wordt bekeken waar de opportuniteiten liggen. Transversaliteit en multifunctionaliteit zijn overvloedig aanwezig in de nota, maar in de tabel ‘Transversaal’ zien we de budgetten vanaf 2022 kelderen met 60 %. Ik vind dat een bizarre vaststelling.

De vlaggenschepen zullen er ook nodig zijn. Maar ook op het vlak van de gemeenschapscentra zien we de budgetten sterk dalen. Ik vraag me af of Essegem, een deel van De Kroon, Kontakt of Ten Noey al weten dat bepaalde dringende renovaties of noden zullen moeten wachten tot 2026 omdat er in geen middelen is voorzien vanaf 2023. Moeten zij vrezen voor een sanering van de 22 gemeenschapscentra? Zal de VGC de fijnmazigheid opgeven om de vlaggenschepen beter tot hun recht te laten komen? Die politiek baart me echt zorgen. Dit investeringsplan schept op dat vlak geen vertrouwen.

Ook in het onderdeel Welzijn, Gezondheid en Gezin zien we vanaf 2023 een halvering van de middelen, net wanneer we hopelijk uit het sanitaire gedeelte van de pandemie kruipen en wanneer de sociaaleconomische gevolgen echt duidelijk zullen zijn. Ik houd echt mijn hart vast.

De hoofdbrok gaat opnieuw naar Onderwijs. Dat er eindelijk een serieus budget komt voor de renovatie van de Nederlandstalige academies in Brussel, is een positieve zaak. Ook al moeten we opnieuw vaststellen dat er maar in middelen voorzien wordt voor de helft van de behoeften. De verdere investeringen voor de scholenbouw lijken gegarandeerd. Dat is de enige post waar er geen daling is. De middelen zijn ook zoveel groter. Toch moeten we raden waar die toekomstige schoolprojecten zullen voorzien worden.

Over het onderwijs hebben we een discussie gehad die ik hier niet zal herhalen. Ik blijf erbij dat de leerplicht impliceert dat de overheid moet instaan voor voldoende capaciteit en dat blijft elk jaar een probleem. Elk jaar zijn er weer honderden gezinnen die met stress zitten of hun kind terecht kan in een school in de omgeving.

Alle regeringen van dit land hebben op de een of andere wijze een zekere verantwoordelijkheid in dit dossier. Maar ze spelen de zwartepiet altijd door of ze kloppen zichzelf op de borst om vooral het gebrek aan plaatsen in de schaduw te zetten. Het toont aan dat het communautaire model niet werkt en eigenlijk failliet is. We leven hier in het 4de rijkste gewest en toch moeten we elk jaar vaststellen dat dit basisrecht maar net of net niet wordt behaald en dat er een plaatsgebrek is. Ik blijf een tegenstander van de publiek-private samenwerkingsconstructies die over het algemeen de lusten aan de privépartner bieden en de lasten op termijn op de schouders van de overheid leggen.

Over het gebrek aan plaatsen wil ik nog zeggen dat we ook dit jaar opnieuw zagen dat er een segregatie blijft bestaan in het onderwijslandschap. Dit jaar waren het vooral ouders en leerlingen van de meer middenklasse gezinnen die geen plaats vonden in de school van keuze. De overheid zou moeten kijken naar tal van de omliggende landen waar de overheid een plaats garandeert in een toegankelijke en sociaal gemengde school voor elke leerling en op die manier haar rol ten volle opneemt. Dan kun je nog voor een hybride model gaan waarin de vrije schoolkeuze kan blijven bestaan en ouders kunnen weigeren en op zoek gaan naar een eigen school. Maar zoals het nu loopt, wordt er een soort marktlogica toegepast op gezinnen en kinderen. Ik vind dat die geen plaats heeft in een openbare dienst.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): In de eerste plaats wil ik in naam van onze fractie de Administratie en de Diensten heel erg bedanken voor de heldere documenten die zoals altijd op tijd komen. Ik zei het al in de bevoegde commissie, deze manier van werken is transparant en helder. We kijken uit naar de nieuwe werkwijze vanaf het najaar wanneer het Beleids- en Beheerscyclus (BBC)-begrotingssysteem wordt ingevoerd. In principe zou het dan nog duidelijker moeten zijn.

In de commissie werd al veel gezegd. Ik kom hier nog terug op enkele belangrijke ontwikkelingen die zichtbaar zijn in deze wijziging. Heel opvallend is dat Brussel een steeds kleiner deel van de Vlaamse begroting krijgt: van 5,56 % in 2014 naar 5,19 % vandaag. Dat lijkt een klein verschil, maar als het niveau van 2014 behouden was gebleven, dan kreeg Brussel nu 60 miljoen euro per jaar meer. Dat zijn veel scholen voor de Brusselse 'ketten', veel crèches en veel crèchepersoneel. Dat zijn veel verloren kansen en het wordt echt tijd dat Vlaanderen snel zijn berekeningen ten aanzien van Brussel kan herzien.

Onze fractie is heel tevreden over het gesloten sociaal akkoord. Met tevreden VGC-personeel dat correct vergoed en beschermd wordt en met aandacht voor welzijn op het werk begint alles. Zonder de personeelsleden is er geen sprake van de vele mooie projecten die we vandaag in de begroting en in het investeringsplan bespreken.

We zijn ook tevreden met de antwoorden van collegelid Sven Gatz in de commissie op onze vragen over het personeelsbeleid. Er komt een 2de pensioenpijler die verder gaat dan die van Vlaanderen. Er zijn hogere maaltijdscheques en een eindejaarstoelage. Het collegelid benadrukte terecht dat de VGC vooroploopt door haar jobs open te stellen voor mensen met elders verworven competenties. Het is een bewijs van de open geest van de VGC, die verder kijkt dan diploma alleen en van de zin om iedereen kansen te geven, los van de achtergrond of van het al afgelegde traject.

Samen met het nieuwe VGC-actieplan Diversiteit hopen we dat de VGC nog meer een afspiegeling wordt van de stad waarvoor ze werkt. Ik vroeg ook nog naar de personeelsleden van niveau D die relatief gezien het minst goed bedeeld waren in de VGC, met lagere lonen en soms schrijnend lage pensioenen. Kan het collegelid nog eens extra belichten hoe zij erop vooruitgaan door het akkoord? Er moet ook blijvende aandacht zijn voor de werkdruk voor het personeel, onder andere door waar nodig snel te vervangen en aangepaste werkomgevingen te voorzien. Daarvoor worden in het investeringsplan ook middelen vrijgemaakt.

De aandacht voor armoedebestrijding doorheen deze begroting is duidelijk en meer dan terecht, zeker na een coronajaar. Ik haal er een voorbeeld uit. We willen het College bedanken dat ze de Romawerking overeind houdt nadat de financiering vanuit Vlaanderen is stopgezet. Het is zeer terecht dat de VGC haar verantwoordelijkheid neemt voor een doelgroep die al te vaak vergeten wordt in de stad. Zeker omdat de Romastewards zeer concreet werk leveren door kinderen op school te krijgen, door volwassenen aan een job te helpen enzovoort.

De collegevoorzitter gaf ook een duidelijk overzicht van de impact van corona op deze begrotingswijziging. Die impact was groot, zeker omdat de crisis langer is blijven duren dan bij de opmaak van de initiële begroting 2021 gedacht werd. De VGC heeft snel en goed ingespeeld waar zij het verschil kon maken met noodhulpbalies, extra vertalingen van de vaccinatie-informatie, extra middelen voor het mentaal welzijn bij jongeren en ouderen. Er komen extra medewerkers voor de lokale dienstencentra.

Ook deze zomer zullen minder mensen op reis gaan. Veel Brusselaars zullen op vakantie gaan in eigen stad. Het is dus uitstekend dat de StaycationBXL-oproep verlengd werd.

one.brussels-Vooruit kijkt uit naar het vernieuwende project om het vertrouwen tussen jongeren en politie te verbeteren. Ik juich toe dat het eigenaarschap ook hier bij de jongeren zelf wordt gelegd.

Bovendien blaast het College het cultuurbeleid van de VGC nieuw leven in, bv. met ‘Kunstenaars in de klas’. Het is zorgwekkend dat kunst en cultuur door de nieuwe eindtermen naar de achtergrond dreigen te verdwijnen terwijl we net meer creativiteit nodig hebben op de schoolbanken. Plan Atelier speelt dan weer in het op het feit dat de stijgende vastgoedprijzen de culturele scène dreigt te verstikken.

Onze fractie is verheugd dat er 1,5 miljoen euro wordt vrijgemaakt voor armoedebestrijding in scholen. Het is goed dat er geluisterd werd naar signalen uit de samenleving en uit de Raad. Mijn collega Fouad Ahidar heeft meermaals gehamerd op het potentieel van gratis schoolmaaltijden voor kinderen die het thuis moeilijk hebben. Naast steun voor de aankoop van materiaal of het betalen van facturen zullen scholen ook steun kunnen vragen in de strijd tegen menstruatiearmoede. Het nieuwe subsidiereglement wordt pas dit najaar ingevoerd. We mogen niet op de zaken vooruitlopen, maar we kijken er wel naar uit.

In de strijd tegen voedselarmoede wordt tegelijkertijd gewerkt aan vereenvoudigde toegang tot leveranciers. Gedifferentieerd prijsbeleid wordt gekoppeld aan het gewestelijke Good Food-initiatief. Die keuzes kunnen we enkel toejuichen.

We hopen dat inburgeraars zich dankzij CoNnect nog sneller thuis zullen voelen in Brussel en in zijn Nederlandstalige gemeenschap.

In het kader van kinderopvang krijgt de VGC telkens te kampen met onzekere financiering en met het risico dat de VGC infrastructuur moet bouwen en tijdelijk moet invullen, in de hoop dat de financiering volgt. Ook dankzij wijkcontracten of *citydev.brussels* komen er crèches bij. Vaak moet dan eerst nog een pleidooi worden gehouden over het belang van Nederlandstalige kinderopvang. Leegstand ondermijnt het draagvlak voor Nederlandstalige gemeenschapsinfrastructuur en moet dus te allen tijde worden vermeden.

Wat heeft het overleg met Vlaams minister Wouter Beke opgeleverd? Kan er een automatische koppeling gemaakt worden tussen gebouwen en financiering voor personeel om ze te bemannen? Hebt u zicht op het aantal gebouwen dat leeg dreigt te staan? Een gelijkaardig verhaal geldt voor de consultatiebureaus. Hebt u zicht op de erkenningen en de personeelsinvulling? We hopen dat er voor dit dermate cruciale gezinsbeleid snel duidelijkheid komt en dat er middelen voor worden vrijgemaakt. Het beleid is een cruciale schakel om al dan niet Nederlandstalige gezinnen in Brussel te houden.

Het College speelt met het investeringsplan uitstekend in op de Brusselse realiteit. Er is ruimte voor jong en voor ouder, voor Brusselaars op zoek naar een Nederlandstalige ankerplek en voor nieuwe Brusselaars, voor wie al heel zijn leven Nederlands spreekt en voor wie de taal pas leert, voor creatievelingen, voor gezinnen die een plek zoeken waar hun kinderen zich kunnen uitleven.

Er komen per jaar 1.000 plaatsen bij in Nederlandstalige scholen. Toch is zelfs dat indrukwekkende ritme door de grote populariteit van het Nederlandstalig onderwijs niet toereikend. Het patrimonium van de gemeenschapscentra wordt verder onder handen genomen. Ik ben zeer benieuwd naar het grote project dat in Laken zal verrijzen. De lokale dienstencentra krijgen extra subsidies en er is ruimte voor nieuwe waardevolle initiatieven rond jongerenbegeleiding. Er is geld uitgetrokken voor speelinfrastructuur. Het College neemt terecht het voortouw voor het zwembad op Abattoir, getuige de enthousiaste reacties op de opening van tijdelijk openluchtwembad Flow niet ver daarvandaan.

Zeer terecht trekt het College indrukwekkende bedragen uit voor digitalisering. De Administratie krijgt een nieuwe digitale omgeving. Scholen krijgen budget om hun leerlingen modern onderwijs te kunnen aanbieden. Het e-loket zal de planlast voor organisaties verminderen. Het College probeert de beschikbare budgetten zo efficiënt mogelijk in te zetten door samen te werken met het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), de wijkcontracten, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), het Brusselfonds, de bouwmeester enz... De VGC opereert niet op een eiland en de aandacht voor duurzaamheid is logisch. Met concrete doelstellingen, bv. rond de ecologische voetafdruk van de eigen en gesubsidieerde gebouwen, zou deze beleidslijn nog zichtbaarder worden.

De kunstintegratie blijft overeind, creëert rustplekken en geeft extra betekenis aan de VGC-gebouwen. De Administratie gaat efficiënt tewerk en baseert haar keuzes op duidelijke analyses van het patrimonium en zijn noden. Het multifunctioneel ruimtegebruik maakt deel uit van de bouwcultuur van de VGC. Er gaan voldoende aandacht en middelen naar het onderhoud van het bestaande patrimonium en niet enkel naar nieuwe projecten.

Het College blijft ook kiezen voor openstelling. Veel VGC-infrastructuurinvesteringen vinden plaats in buurten waar kwalitatieve publieke ruimte schaars is. Om die zo goed mogelijk open te stellen, is praktische omkadering nodig. In de populaire projectoproep BuitenSpel voor speelplaatsen is openstelling een voorwaarde. Het kan interessant zijn om later een aantal goede praktijken te bespreken.

Ik wens het College succes met het ambitieuze en sociale beleid dat in de begroting en het investeringsplan naar voor komt. one.brussels-Vooruit geeft met vertrouwen zijn goedkeuring aan een College dat duidelijk de vinger aan de pols houdt en het hart op de juiste plaats heeft. Zeker nu mogen we niemand loslaten.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Er zijn veel vragen gesteld over de vorm van het document. Ik wil een en ander rechtzetten.

Bepaalde raadsleden menen dat de link met het Strategisch meerjarenplan onduidelijk is, maar in het investeringsplan staat bij iedere beleidsdoelstelling een duidelijke verwijzing naar het meerjarenplan. Dat verband is dus zo helder als maar kan. Ook de link met Stadspiratie, de Ronde van Brussel en andere inspraakmomenten is duidelijk. Uiteraard is er rekening gehouden met de bevindingen van die projecten, waarnaar telkens met labels wordt verwezen.

De grootste thema's die uit Stadspiratie naar voor zijn gekomen, zijn een leefbaar en duurzaam Brussel, enerzijds, en ontmoeting en participatie, anderzijds. Het College zet in op ontharding, vergroening en ontmoetingsruimten. Denk daarbij aan stadsvernieuwingsproject Groen-Blauw Brussel en investeringen in de gemeenschapscentra, projecten als BuitenSpel en in het energiezuinig maken van gebouwen en scholen. Het College heeft zijn uiterste best gedaan om de maatregelen tastbaar te maken.

Voorts zouden de beleidskeuzes niet sterk genoeg of onduidelijk afgebakend zijn. Het College heeft een begrotingswijziging afgeleverd volgens de huidig geldende regels en werkt aan een meerjarenbegroting. Ik dank de Administratie voor het geleverde werk. De documenten moeten echter opgemaakt worden volgens de decreten die Vlaanderen oplegt. Op dit moment is een jaarlijkse begroting nog steeds vereist. Na overleg met het College heeft Vlaams minister van Brussel Benjamin Dalle dat decreet aangepast, zodat het College vanaf volgend jaar een meerjarenbegroting kan voorleggen. De omschakeling naar die nieuwe beheers- en beleidscyclus

is volop bezig. Het College heeft een brief naar de Raad gestuurd met het aanbod om in september een informatievergadering te houden.

In het investeringsplan wordt per jaar en per begrotingsartikel weergegeven welke middelen waarvoor worden uitgetrokken. Telkens verschaft het College in de toelichting bij de artikelen informatie over de prioriteiten die tijdens deze zittingsperiode worden gelegd. U hebt dus veel informatie om mee aan de slag te gaan. Uiteraard verwacht ik dat de begroting na elk jaar besproken zal worden.

De heer Jan Busselen haalde aan dat middelen voor Welzijn in 2023 gehalveerd zouden zijn, wat niet klopt. 85 % van de middelen van het investeringsplan staat ingepland in 2021 en 2022. Dat is een bewuste keuze om middelen zoals leningen, die nu beschikbaar zijn, meteen te kunnen inzetten. Eventuele overschotten zullen natuurlijk worden overgedragen naar de daaropvolgende begrotingsjaren. Op die manier blijft het budget gedurende de volle 5 jaar van dit investeringsplan beschikbaar. Investeringsprojecten laten zich moeilijk voorspellen. In de opsplitsing per jaar kiezen we er daarom voor om de meeste middelen in het begin van het plan in te schrijven. De middelen voor Welzijn, Gezondheid en Gezin stijgen tot 31,5 miljoen euro, zodat het College tegemoet kan komen aan de torenhoge noden op het terrein.

Een volgend punt van kritiek, voornamelijk van mevrouw Cielte Van Achter, luidt dat het College geen nieuwe beleidskeuzes zou maken. Enkele beleidslijnen worden inderdaad voortgezet omdat ze goed werken. Er komen echter ook beleidslijnen bij. Het College zal bv. zeer bewust inzetten op laagdrempelige buurtinfrastructuur die verschillende buurtfuncties bundelt.

Wat gezinsbeleid betreft, zet het College verder in op de Huizen van het Kind. Tegelijkertijd opent het College een nieuwe subsidielijn voor vergroening, avontuurlijk buiten spelen en het openstellen van ruimtes voor buurtbewoners. Daarvoor wordt het reglement van investeringssubsidies bijgewerkt. Het ligt voor de hand dat de sector eerst de kans moet krijgen om zich te organiseren en projecten in te dienen. U vraagt een concrete lijst met projecten, maar daarvoor is het dus nog te vroeg.

De 1ste stap is dus om ervoor te zorgen dat de nodige middelen er zijn. Dan laten we aan de sector weten dat er projecten kunnen worden ingediend. We geven de sector de kans om nieuwe projecten te ontwikkelen en in te dienen, waarna financiering volgt. Het zou een gekke manier van werken zijn indien ik nu al zou zeggen welke 10 projecten we zullen financieren. We moeten de sector namelijk de kans geven om er op in te tekenen.

In de Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid heb ik toegelicht dat er een verschil is in de werking tussen de verschillende beleidsdomeinen. Wanneer men met subsidies werkt, is men afhankelijk van ingediende projecten. Men is dan deels afhankelijk van een wisselwerking met de sector. Uiteraard weten we wat er leeft op het terrein en dat er concrete vragen zijn. Welke vragen er zijn voor bepaalde budgetten zal in de loop van de legislatuur bij uitvoering van het investeringsplan steeds tastbaarder worden.

Een ander voorbeeld dat ik aanhaalde tijdens de commissievergadering, op vraag van mevrouw Els Rochette, betrof de kinderopvang. Wij kunnen helaas niet gewoon zeggen dat er automatisch financiering volgt indien er een gebouw is. Ik zou heel graag hebben dat hetzelfde principe geldt dat nu reeds bestaat voor het onderwijs. We zijn echter afhankelijk van capaciteitsuitbreiding die vanuit Vlaanderen wordt bepaald. Uiteraard zullen we dan direct in actie schieten. We laten geen dossiers liggen. De beslissing over de lopende

capaciteitsuitbreiding is op maandag 28 juni 2021 genomen. Pas nadien hebben we de investeringssubsidies daarop kunnen aanpassen. In de commissievergadering van 29 juni 2021 werd al aangegeven dat op de volgende collegevergadering een belangrijke infrastructuurbeslissing zal voorliggen. We moesten wachten op de plannen over de capaciteitsuitbreiding vooraleer we die subsidieaanvraag konden doen.

De vraag werd gesteld of we contact hebben met de Vlaamse overheid over kinderopvang en de consultatiebureaus. Gisteren was er nog overleg met Vlaams minister Wouter Beke, waarbij we onze zorgen hebben overgemaakt. Er leeft in de Raad een breed gedragen bezorgdheid over het gebrek aan kinderopvang. Zeker vanuit het Brussel Hoofdstedelijk Gewest zal er steun zijn, vanuit zowel meerderheid als oppositie om daarin extra te investeren. Na een oproep bleek dat we meer dan 1.200 aangeboden kindplaatsen kregen. Die zouden nu kunnen worden gecreëerd. Dit betekent dat in de sector voldoende gebouwen beschikbaar zijn om die plaatsen te verwezenlijken. Maar daartoe is er nood aan erkenningen voor het verkrijgen van werkingssubsidies. Er is dus veel bereidheid op het Brusselse terrein om meer kinderopvang te verwezenlijken. Deze boodschap werd doorgegeven aan Vlaams minister Wouter Beke. Hij heeft daar met veel geduld en – vermoedelijk – waardering naar geluisterd. Hij gaf aan te weten dat die nood er is, maar dat ook hij het moet doen met de middelen die ter beschikking worden gesteld. Ik hoop dat in het Vlaams Parlement de middelen voor kinderopvang worden opgetrokken, zodat de Brusselse kinderopvang meer middelen ter beschikking kan krijgen. We gaven aan dat de VGC ter beschikking blijft om de brug met de sector waar te maken.

Onze eigen middelen voor prefinanciering werden met 20 % opgetrokken. De VGC heeft een soort ‘rollend fonds’. Wanneer we weten dat Vlaanderen kinderopvang zal financieren, kunnen we al een prefinanciering uitvoeren. Zo kan men sneller van start gaan met de kinderopvang. Die middelen werden dus verhoogd om zo veel mogelijk kinderopvang zo snel als mogelijk te kunnen opstarten.

Inzake de consultatiebureaus gaf Vlaams minister Wouter Beke aan zich bewust te zijn van het probleem. Hij wil samen met de sector een oplossing zoeken. Wanneer die bekend is, zal ik die uiteraard met de raadsleden delen. De positie en de houding van de VGC daarbij heb ik reeds toegelicht. Deze zijn niet veranderd.

Mevrouw Bianca Debaets maakte een opmerking over armoede. Ze zei dat er eenmalige, niet-structurele maatregelen worden genomen. Ik vind dat merkwaardig, want net tijdens deze legislatuur zetten we in op een structurele versterking van het armoedebeleid. Sinds vorig jaar hebben we bv. de werking van het Brussels Platform Armoede structureel versterkt, in tegenstelling tot de projectmiddelen die men in de vorige legislatuur gebruikte. We gaan actief de dialoog aan met verenigingen waarin armen het woord nemen en zetten versterkt in op de toegang tot grondrechten voor de Brusselaars. In het Lambermontfonds komt een bijkomende financieringslijn van 1,5 miljoen euro die dient voor de bestrijding van armoede via scholen. Collegelid Sven Gatz kan daarover zeker nog meer informatie geven. Dat zijn enorme bedragen in het kader van de VGC. Door gebruik te maken van deze financieringslijn zetten we daar op een structurele manier op in. Er zijn nog andere middelen waarover de VGC reeds beschikt, bv. om tussenkomsten te geven in de schoolkosten voor kwetsbare gezinnen. Dit is allesbehalve een eenmalig initiatief. De collegeleden trachten alle middelen en krachten te bundelen om een stevig fonds te hebben waarmee we echt het verschil kunnen maken. Zo kunnen we er voor zorgen dat armoede op school kan worden aangepakt.

Er werd opgemerkt dat er geen evaluatie komt. Dat werd eveneens in de commissievergadering besproken. Het investeringsplan voor Welzijn zet in op lokale dienstencentra, jeugd en personen met een beperking. Dat zijn werven die goed gevorderd zijn en worden verdergezet, flankerend aan het VIPA-beleid. Deze legislatuur werken we die werven af. We blijven investeren in het Vlaams erkende aanbod voor Brussel en we maken ruimte voor nieuw beleid rond armoedeorganisaties. Tijdens de vorige legislatuur kwamen zij niet aan bod, maar nu krijgen ze wel de aandacht die ze verdienen. We werken aan multifunctionele buurtinfrastructuren als ankerpunten voor welzijn en zorg.

Voor het gezinsbeleid is er wel degelijk een evaluatie van het vorige beleid. Wat betreft de uitbreiding van de inkomensgerelateerde kinderopvang kan de evaluatie vrij eenvoudig zijn. Mevrouw Bianca Debaets kent de cijfers. We hebben de Cartografie laten updaten. Daarover stelt mevrouw Cieltje Van Achter straks nog een vraag. Die noden zijn nog steeds heel hoog, dus blijven we het beleid verderzetten. We zetten in op infrastructuur voor kindplaatsen met een inkomensgerelateerd tarief. Veel investeringen binnen het gezinsbeleid hebben betrekking op capaciteitsuitbreiding voor baby's en peuters.

Een andere zaak is het inrichten en verbeteren van gezinsinfrastructuur. Ook dat werd geëvalueerd. Omdat hieraan tijdens de vorige jaren een gebrek was, wordt er een nieuwe subsidielijns ontwikkeld waarbij we focussen op vergroening, avontuurlijk buiten spelen en het openstellen van ruimten voor de buurt. Dit is gebaseerd op de vaststelling dat er nood aan is.

Hoe ver staan we met het uitbouwen van toegankelijke en laagdrempelige Huizen van het Kind? De realiteit toont dat we daarop sterker moeten inzetten. Elke dienstverlener met een aanbod, zoals een consultatiebureau, een inloopteam of een opvanginitiatief, biedt een weg waarlangs gezinnen de toegang tot ondersteuning kunnen vinden. We geloven dat we daar zeker op moeten blijven inzetten.

Bij het maken van keuzes houden we uiteraard rekening met wat er in het verleden is gebeurd. We zetten verder wat goed liep en maken nieuwe lijnen waar we extra noden zien. Dat alles binnen de marges van de middelen die ons ter beschikking staan. Dat blijft de context waarbinnen we werken. Ik begrijp dat de raadsleden nog veel noden detecteren. Die zien wij ook. We proberen de middelen die we hebben zo goed mogelijk in te zetten om de Brusselaars te versterken.

Ik noteer nog de waardering voor projecten die worden voortgezet, zoals van vzw Foyer. Er zijn enkele heel belangrijke projecten, die voor Brusselaars in een precare situatie echt een verschil maken.

Collegelid Sven Gatz: Er werden relatief weinig bijkomende vragen gesteld na het uitgebreide debat in de commissievergadering. Mevrouw Bianca Debaets had enkele vragen over het personeelsplan. Eind vorig jaar werd een personeelsplan goedgekeurd. Het aangepaste personeelsplan is in de maak. Dit heeft te maken met timing, niet met een door haar gesuggereerde onenigheid binnen het College. Dit zal kort na de zomer worden afgerond. We hebben veel tijd en energie gestoken in de onderhandelingen met de vakbonden over de 2de pensioenpijler. Mevrouw Els Rochette heeft daar ook naar gevraagd. In de commissievergadering heb ik toegelicht wat de belangrijkste elementen uit het akkoord met de vakbonden zijn. Ik zal aan de Raad schriftelijk de overeenkomst met de vakbonden meedelen. Daarbij werd terecht de nadruk gelegd op het feit dat we aan de lagere niveaus binnen de Administratie, die over het algemeen minder worden verloond, extra aandacht hebben besteed.

Wat de vragen over de Databuzz van de heer Jan Busselen betreft, moet ik opmerken dat de middelen niet onbeperkt zijn. De Databuzz kan overal naartoe gaan, maar wij hebben er serieus in geïnvesteerd. Daarom kan er voorrang worden gegeven aan de Nederlandstalige scholen. Dat wil niet zeggen dat de Databuzz niet kan werken voor Franstalige scholen of voor Nederlandstalige scholen buiten Brussel, maar dat gebeurt dan voor een bescheiden en redelijke vergoeding.

Ik was verwonderd over zijn opmerking dat het niet duidelijk is waar het College de komende jaren zal investeren in bijkomende capaciteit. Ik heb na de commissievergadering de tabel met de planning aan de raadsleden overgemaakt. Die is vrij transparant. Er kunnen nog enkele bijstellingen gebeuren, maar verder lijkt het me duidelijk waar, hoe, wanneer en met welke middelen we investeren in capaciteitsuitbreiding.

Ik geloof niet zozeer in de marktlogica over onderwijs die de heer Jan Busselen vermeldde. Er is een vrije keuze en we proberen het aanbod zo veel als mogelijk bij te treden. In bepaalde landen, zoals bv. Zwitserland, kan men niet kiezen waar men naar school gaat. Als dat is wat de heer Jan Busselen wilt, dan is dat een heel ander debat. Ik denk dat de meeste Brusselaars en Belgen de vrije schoolkeuze verkiezen, zelfs met de moeilijkheden waarmee dat soms gepaard gaat.

Collegelid Pascal Smet: Het kadaster is niet onze bevoegdheid, zoals al meermaals werd uitgelegd. De initiatieven die door Sportwerk Vlaanderen worden gestopt, zullen door de VGC worden gecompenseerd.

Wat jeugd en politiesamenwerking betreft, was er 1 raadslid dat sneller geïnformeerd was omdat ze toevallig deel uitmaakt van dezelfde beweging als ik. Zij werd daar niet zeer intens bij betrokken, maar was gewoon iets sneller op de hoogte.

We hebben geen hoop geld gegeven, zoals de heer Jan Busselen beweerde, maar er werd iemand aangeworven. Aangezien hij een groot aanhanger is van planeconomie, zal het hem verheugen om over het Atelierplan te horen. Wij plannen dat goed. Als er opportuniteiten zijn ondersteunen we waar mogelijk, maar hier werd gekozen om heel planmatig te werken en vooral een duurzame oplossing voor de ateliers te bekomen overheen alle beleidsniveaus. Hij merkte terecht op dat wij slechts een kleine speler zijn. We zijn nu wel de grotere spelers aan het samen brengen, zodat we een structureel antwoord kunnen bieden op de nood. Het is een beetje populistisch om te stellen dat de VGC hen niet allemaal kan helpen. Dat klopt, dat kunnen we absoluut niet. We zijn op dit moment wel opportuniteiten op de markt aan het bekijken, zodat we tegen interessante prijzen aan kunstenaars ateliers kunnen aanbieden. Ik ga nog niet zeggen over welke opties het gaat, want als er een kink in de kabel komt, zouden we het verwijt krijgen aan aankondigingspolitiek te doen. We zijn er wel degelijk mee bezig.

Inzake de gemeenschapscentra ben ik akkoord om in de Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport een debat te hebben vooraleer we de nieuwe convenanten afsluiten. Dit debat kan gaan over de algemene modelkaderovereenkomst of de aanpassing per gemeenschapscentrum. Dit kan in september 2021 worden geagendeerd, zoals de heer Mathias Vanden Borre vroeg.

Er was een studie van *perspective.brussels* die aantoonde dat gemeenschapscentrum Nekkersdal een van de meest bekende centra is. Het kan wel dat sommige individuen dit centrum niet kennen. Eens we het nieuwe Nekkersdal hebben, zullen we iedereen uitnodigen

om kennis te komen maken. Aangezien dit als een vlaggenschip werkt, is niet alleen de uitstraling belangrijk, maar ook het concept met een breed aanbod waarnaar mensen blijven terugkomen. Zo worden ze warm gemaakt om naar andere gemeenschapscentra te gaan.

De heer Jan Busselen zegt dat we niet aan renovatie van gemeenschapscentra doen. In gemeenschapscentrum Essegem wordt het dak vernieuwd en komen er functionele aanpassingswerken. In De Kriekelaar wordt de elektriciteit vernieuwd. Er zijn eveneens vernieuwingen in De Pianofabriek. In Op-Weule wordt het dak vernieuwd, gecombineerd met functionele aanpassingswerken. Andere dakvernieuwingen zijn gepland in WaBo en Ten Weyngaert. De andere gemeenschapscentra worden aangepakt tussen 2022 en 2025. We blijven ook investeren in het onderhoud van de gemeenschapscentra. Door de grote inhaalbeweging tijdens de vorige bestuursperiode is het budget in deze bestuursperiode lager. Men moet de budgetten niet per jaar vergelijken, maar men moet een vergelijking maken van periodes van 10 tot 15 jaar.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het was een vruchtbare discussie. De meeste elementen werden besproken.

De voorzitter: De artikelsgewijze bespreking van en de stemmingen over het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor dienstjaar 2021 – Stuk 6A (2020-2021) – Nrs. 1 en 2 vinden plaats op het einde van de vergadering.

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)

De weerslag van de Vlaamse maatregelen op de Brusselse inburgeringstrajecten bij BON vzw

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik stel deze vraag naar aanleiding van de aanpassingen aan het inburgeringsbeleid in Vlaanderen. Er zijn heel wat mensen die inburgeringscursussen volgen, gelukkig ook in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Bij Via aan Franstalige kant en bij BON aan Nederlandstalige kant. Iedereen die naar hier migreert, mag het volgen, het is een recht. Tot nu toe is het nog altijd niet verplicht in Brussel. Dat betekent dus ook dat wie uit een andere EU-lidstaat komt er gebruik van kan maken om snel onze taal te leren en samenleving te leren kennen, kortom om zich zo snel mogelijk te integreren in onze maatschappij en om zo snel mogelijk deel uit te maken van onze maatschappij door er te werken en te leven. Het inburgeringstraject is op dit moment gratis. Dat wordt in de toekomst in Vlaanderen betalend voor iedereen. Wie verplicht moet inburgeren, zal dus ook verplicht betalen. In totaal zal het minimaal 360 euro kosten, maar dat bedrag moet niet meteen bij aanvang op tafel gelegd worden. Men betaalt telkens 90 euro voor de taal cursus tot basiskennis Nederlands, voor maatschappelijke oriëntatie en voor het examen per vak.

De Brusselse inburgeringstrajecten worden door Vlaanderen gesubsidieerd. Hoe zal het inburgeringstraject van BON verlopen? Heeft dit een weerslag op de Brusselse inburgeraars? Zullen zij ook moeten betalen voor elke module en voor het afleggen en slagen voor het examen?

Is de capaciteit van inburgeraars voor een traject bereikt of zijn er nog plaatsen vrij? In het verleden bleek dat de vraag vaak groter is dan het aanbod.

Wat zijn de slaagpercentages van de inburgeraars voor de vakken afzonderlijk en welke gevolgen zijn daaraan verbonden?

Hoe verloopt de samenwerking met Actiris en de VDAB voor wat betreft de instroom naar werk? Uiteindelijk is het doel van het inburgeringstraject immers om mensen zo snel mogelijk aan werk te helpen. Welke organisaties nemen nieuwkomers op voor projecten van sociaaleconomische tewerkstelling?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Dit thema belangt mij erg aan en komt ook regelmatig terug aan bod in de bevoegde commissies van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement. De actoren van op het terrein erkennen dat een goede inburgering ervoor kan zorgen dat nieuwkomers beter hun rechten kennen en hun rechten beter kunnen doen gelden. Het leren van onze taal en procedures helpt hen met hun emancipatie. Inburgering is aldus een middel om racisme en discriminatie te voorkomen.

Ik sluit mij aan bij de vragen van mevrouw Khadija Zamouri over de doorstroming naar werk en slaagpercentages.

Er zit een bepaalde logica achter het betalend worden van de inburgeringstrajecten. De mensen die kunnen bijdragen moeten zo ook effectief bijdragen. Het heeft ook een psychologisch effect; als ze ervoor moeten betalen, schatten ze het meer naar waarde. Ik heb begrepen dat de inburgeringstrajecten in Brussel niet betalend worden, omdat de Franstalige inburgeringstrajecten gratis zijn. Dat is zeker het geval voor de verplichte trajecten. Is dat ook het geval voor de vrijwillige trajecten?

Het College is de coördinator van de Vlaamse poot van het Brusselse inburgeringsbeleid, maar uiteindelijk zijn het de gemeenten die een belangrijke rol hebben bij de uitvoering van de verplichte inburgering in Brussel die volgend jaar zou moeten ingaan. In mijn eigen gemeente Anderlecht stel ik vast dat het gemeentebestuur heel hard kijkt naar de Franstalige inburgeringstrajecten en schijnt te vergeten dat er ook inburgeringstrajecten bij BON lopen, waar er een uitgebreide expertise is, wat BON een ideale partner maakt. Doet de VGC iets om de gemeenten op hun verplichting te wijzen dat zij ook correct moeten doorverwijzen naar de Nederlandstalige inburgeringstrajecten?

Collegelid Pascal Smet: De VGC is niet bevoegd voor Inburgering. In Brussel is de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd. De Vlaamse Regering en de Cocof zijn bevoegd voor de inburgeringstrajecten in Brussel. De vragen van mevrouw Khadija Zamouri vallen buiten de bevoegdheid van de VGC. Ik heb de informatie opgevraagd bij de Vlaams minister bevoegd voor Inburgering, zodat ik alsnog een antwoord kan formuleren.

De Vlaamse Regering publiceert regelmatig cijfers over inburgering in de Lokale Integratie- en Inburgeringsmonitor. Deze monitoring bevat ook de cijfers rond inburgering in de 19 gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Je kan deze cijfers raadplegen via de website <https://www.statistiekvlaanderen.be/nl/monitor-lokale-inburgering-en-integratie>.

De ordonnantie van de GGC bepaalt de inburgeringsplicht in Brussel. Dat was een belangrijke doorbraak. In deze ordonnantie wordt bepaald dat bepaalde onderdelen verplicht zullen moeten worden opgenomen, met name onthaal/begeleiding, basislessen Nederlands of Frans en opleiding burgerschap of Maatschappelijke Oriëntatie. De nieuwe Brusselaars krijgen de keuze

tussen het Franstalige (de BAPA's) en Nederlandstalige aanbod (BON). De opvolging, controle en sanctionering van deze verplichting zal gebeuren via de GGC en de gemeenten.

Het vernieuwde Vlaamse traject na aanpassing van de regelgeving bestaat uit 4 onderdelen, met name NT2 tot niveau A2, maatschappelijke oriëntatie, inschrijving bij Actiris en een participatie- en netwerktraject van 40 uren. De onderdelen vanuit het Vlaamse traject die niet onder de Brusselse verplichting vallen, zoals het participatie- en netwerktraject, kunnen wel aangeboden worden, gezien het traject blijft gelden voor rechthebbende inburgeraars.

Ik kan bevestigen dat het aanbod in Brussel gratis blijft, ook al zal het in Vlaanderen betalend worden.

Tot op heden is er geen limiet voor het aantal inburgeringstrajecten. In het samenwerkingsakkoord dat de Vlaamse overheid, de GGC en de Cocof sloten rond de uitvoering van verplichte inburgering werd bepaald dat beide Gemeenschappen minstens 4.000 inburgeringstrajecten per jaar financieren bestemd voor nieuwkomers. Dit budget is voorzien door de Vlaamse overheid.

Als we naar de cijfers van de inburgeraars die de laatste jaren hun traject afgerond hebben kijken, dan zien we dat deze redelijk stabiel blijven. Ik zal een tabel bezorgen. Een inburgeringsattest daarentegen wordt pas behaald wanneer wordt voldaan aan de doelstellingen van het vormingsprogramma. Met andere woorden dienden ze te slagen voor Maatschappelijke Oriëntatie en NT2, en na wijziging van de nieuwe Vlaamse regelgeving komt hier ook nog de inschrijving bij Actiris bij om een inburgeringsattest te verkrijgen. Binnen de Brusselse ordonnantie moeten de verplichte inburgeraars via de GGC enkel een attest van regelmatige deelname voorleggen.

De samenwerking rond begeleiding naar werk voor nieuwkomers is aan Nederlandstalige zijde geregeld via een samenwerkingsovereenkomst tussen VDAB, Actiris, BON en het Huis van het Nederlands Brussel. Actiris en VDAB begeleiden nieuwkomers in Brussel in hun zoektocht naar werk en werken via bemiddelaars. Er is tot op heden geen gegevensuitwisseling tussen BON en Actiris. Actiris zorgt voor doorverwijzing naar VDAB en heeft zicht op de cijfergegevens inzake de uitstroom van inburgeraars naar de arbeidsmarkt.

Voor wat betreft de sociaaleconomische tewerkstelling kan gewezen worden op de door de VGC gesubsidieerde werkervaringstrajecten. Deze zijn gericht op het verbeteren van de professionele en sociale vaardigheden van werkzoekenden, die liepen bij de vzw's FIX, Atelier Groot Eiland, Aksent, Familiehulp, Solidariteit voor het Gezin, Elmer, EAT en MAKS. In deze werkingen zien we vaak ook regulier bereik van nieuwkomers.

Aangezien ik niet bevoegd ben, is het zeker nuttig om de bevoegde collega's in de GGC hierover te interpellieren. Zij moeten waken over de toepassing van de ordonnantie en ervoor zorgen dat de nieuwkomers effectief inburgeren, iets waar ik een groot voorstander van blijf.

Ik ben dan ook blij dat we in de vorige bestuursperiode de Franstaligen hebben kunnen overtuigen om mee te stappen in dit verhaal.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik dank het collegelid voor het opzoeken van de informatie. Het blijft natuurlijk jammer dat Vlaanderen de VGC nog steeds niet als partner ziet om daarover te praten. Ik stelde deze vraag aan het collegelid omdat hij toeziet op Vlaamse

initiatieven. Uiteraard heb ik de vraag ook aan Brussels minister Alain Marron gesteld, die bevoegd is.

Het is echter een bevoegdheid van de GGC om ervoor te zorgen dat er genoeg inburgeringstrajecten lopen. Net als de heer Gilles Verstraeten ben ik van mening dat er een rol is weggelegd voor de VGC om er bij de Nederlandstalige schepenen van de gemeenten op toe te zien dat hun werking goed is afgestemd met BON, de BAPA's en het Via-kantoor. De VGC moet blijven sensibiliseren en ervoor zorgen dat de mensen die bewust voor een Nederlandstalig traject kiezen daartoe ook een eerlijke kans krijgen.

Het collegelid kent de structuren beter dan ik. Het is niet altijd evident om de vraag bij de juiste verantwoordelijke te krijgen. Dit is bij uitstek een van die dossiers waar het zoeken is binnen de driehoek Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Vlaanderen en de VGC.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik ben even blij als het collegelid dat de verplichte inburgeringstrajecten in Brussel er komen. We hebben daar lang op gehamerd. Dit had ook sneller ingevoerd kunnen zijn na de ordonnantie van 2017.

Volgens mij heeft de VGC wel een regierol te spelen in het inburgeringsbeleid. Ik sluit me dan ook aan bij de vraag van mevrouw Khadija Zamouri – die eigenlijk mijn vraag herhaalt – naar de initiatieven die de VGC neemt om de gemeenten aan te sporen om de Nederlandstalige inburgeringstrajecten in hun beleid op te nemen. Neemt de VGC proactief actie?

Dat is nodig, want alvast in mijn gemeente stel ik vast dat daar problemen mee zijn. Het gemeentebestuur heeft de mond vol van BAPA's, maar als ik hen wijs op het BON in Anderlecht lijkt het alsof ik van een andere planeet kom.

Collegelid Pascal Smet: Onze rol is zeer beperkt. Als je iets doet, moet het een toegevoegde waarde hebben. Dit is een taak voor de GGC. Ik ben het ermee eens dat erover gewaakt moet worden dat er ook naar Nederlandstalige inburgeringstrajecten wordt toegewerkt. Ik maak me daar geen zorgen over. Pragmatisch gesteld heeft de Franse Gemeenschap gewoon onvoldoende middelen. In de feiten zullen ze dus gedwongen worden om het Nederlandstalige aanbod ook ten volle te gebruiken. Bij een ontmoeting met de schepenen wil ik dat op de agenda plaatsen, maar het is vooral de GGC die dit moet doen. Het heeft geen toegevoegde waarde dat ik als een politiemann in de gemeenten ga rondlopen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Uiteraard moet het collegelid niet voor politieagent spelen. Het is lovenswaardig dat hij dit op de agenda van de ontmoeting met de Nederlandstalige schepenen wil plaatsen. Dat maakt deel uit van de sensibiliserende rol. Mijn vraag is ondertussen ook vertrokken naar de bevoegde minister in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

- *Het incident is gesloten.*

De kinderopvang in Brussel

Mevrouw Cielkje Van Achter (N-VA): In 2020 telde Brussel 6.720 kinderopvangplaatsen waarvan 4.813 met inkomenstarief. Iedereen is er zich van bewust dat het aantal kinderopvangplaatsen in Brussel moet toenemen. In februari van dit jaar lanceerde de Vlaamse

overheid een oproep voor 250 extra opvangplaatsen met inkomenstarief. Vlaanderen voorziet hiervoor 2,7 miljoen euro. Dat is een voorafname van 10 % van het Vlaamse geld voor Brussel.

De 250 nieuwe, door Vlaanderen gefinancierde, opvangplaatsen worden geselecteerd op basis van diverse criteria, waaronder de dekkingsgraad op gemeente- en wijkniveau. In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 20 van 17 maart 2021 gaf de collegevoorzitter reeds aan dat hiervoor de meest recente cijfers worden gebruikt.

Ik was dan ook verrast dat Vlaams minister Wouter Beke deze week in het Vlaams Parlement zei dat de VGC eigenlijk te laat gestart is met de opmaak van de Cartografie om hiervan optimaal gebruik te kunnen maken voor de toewijzing van subsidies aan nieuwe opvangplaatsen. Dat is natuurlijk jammer. Het was ook al mijn aanvoelen, maar de collegevoorzitter heeft dat steeds ontkend. Ze zei dat de nieuwe Cartografie wel al gebruikt werd om de oproep mee te ondersteunen.

Naast die 250 nieuwe plaatsen aan inkomenstarief, voorziet Vlaanderen ook middelen om bestaande plaatsen te laten omschakelen naar de basissubsidie trap 1 of naar de subsidie voor inkomenstarief trap 2. Zo worden bestaande kinderopvangplaatsen toegankelijker gemaakt.

Bovendien voorziet de Vlaamse Regering sinds april dit jaar voor nieuwe starters met vrije prijs de mogelijkheid om onmiddellijk een basissubsidie trap 1 aan te vragen. Deze laatste maatregel moet zorgen voor zo'n 458 nieuwe kinderopvangplaatsen met basissubsidie in Brussel.

Naast deze inspanningen van de Vlaamse Regering, zal de VGC deze legislatuur ook extra opvangplaatsen prefinancieren. Hiervoor trekt de collegevoorzitter 200.000 euro uit. Daarnaast komt er 525.000 euro in het VGC-budget vrij omdat Vlaanderen 46 plaatsen met subsidietrapp 2 overneemt. De VGC engageerde zich al om deze middelen ook op basis van de projectoproep van februari te herinvesteren in nieuwe plaatsen met inkomenstarief. Dat is toch wat ik van Vlaams minister Wouter Beke heb vernomen.

Hoeveel nieuwe kinderopvangplaatsen financiert de VGC met de budgetverhoging van 200.000 euro? Gaat dit over inkomensgerelateerde opvangplaatsen? Hoe en vanaf wanneer worden deze nieuwe kinderopvangplaatsen geselecteerd? Op basis van welke criteria gebeurt dit? Gebeurt dit ook in het kader van de projectoproep die nu is afgesloten? Zijn deze plaatsen begin deze week vastgelegd? Wordt de vrijgekomen 525.000 euro ook toegekend aan plaatsen op basis van de ranking die begin deze week werd opgemaakt? Over hoeveel plaatsen gaat het?

Worden de nieuwe opvangplaatsen ook opgenomen in de nieuwe Cartografie? Heeft de collegevoorzitter al zicht op de spreiding van deze 250 nieuwe plaatsen? Hoe zit dat met de door VGC gefinancierde plaatsen?

Hoeveel aanvragen werden er sinds april ingediend voor nieuwe opvangplaatsen met basissubsidie trap 1? Tot wanneer kunnen nieuwe starters zich hiervoor kandidaat stellen?

Wat is de stand van zaken betreffende de opmaak van de Cartografie van de Nederlandstalige Brusselse kinderopvang? Zit de opmaak op schema? Wanneer mogen wij ons aan het rapport verwachten? Wanneer wordt dit in de Raad toegelicht? Is de Cartografie niet te laat besteld geweest? Was het niet zinvoller dat de projectgroep die vooral al ter beschikking had?

Vlaams minister Wouter Beke verwees ook naar het perspectief op 26,5 bijkomende voltijdse equivalenten – gesubsidieerde contractuelen van Actiris, de zogeheten gesco's – om extra plaatsen met inkomenstarief te creëren. Hoe staat het daarmee?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Zoals eerder aangekondigd, nam het Vlaams Agentschap Opgroeien voorbij maandag 28 juni 2021 de formele beslissing tot toewijzing van de 250 plaatsen voor capaciteitsuitbreiding in de kinderopvang met inkomenstarief.

Op de website van het Agentschap Opgroeien kunnen de precieze criteria worden teruggevonden waarop deze beslissing is gebaseerd. Daar staat ook een uitgebreide toelichting in het beslissingskader. Ook het volledig overzicht van de toegewezen plaatsen kan daar teruggevonden worden.

De VGC heeft 8 punten gescoord. Daarvan gingen 6 punten over de dekkingsgraden en waren 2 punten eerder kwalitatieve, organisatorische criteria.

Er werden 100 plaatsen omschakeling toegewezen. Dat wil zeggen dat het Agentschap Opgroeien een subsidie trap 2 toekent aan plaatsen die voorheen al bestonden, maar over een andere financiering beschikten. Ofwel zijn dat plaatsen met inkomenstarief die tot dan met een subsidie trap 2 geprefinancierd werden door de VGC en waarvan het Agentschap Opgroeien via 'omschakeling' de financiering overneemt. Ofwel gaat het om plaatsen met vrije prijs, die dus voorheen onder trap 0 of trap 1 zaten, en via omschakeling overstappen naar subsidies trap 2.

Van deze 100 plaatsen werden er 46 geprefinancierd door de VGC. Die plaatsen worden dus door het Agentschap Opgroeien overgenomen. De VGC zet deze vrijgekomen middelen nu opnieuw in voor de prefinanciering van nieuwe plaatsen. Dat is ook de idee van het rollend fonds dat werd opgericht.

Bij de overige 54 plaatsen omschakeling gaat het om plaatsen met vrije prijs die nu overstappen naar subsidies trap 2 en dus omschakelen naar kinderopvang met inkomenstarief.

De plekken die via omschakeling toegekend werden door de Vlaamse Gemeenschap kregen deze spreiding: 14 plaatsen in Anderlecht, 29 plaatsen in Etterbeek, 12 plaatsen in Schaarbeek, 6 plaatsen in Sint-Gillis en 39 plaatsen in Sint-Jans-Molenbeek.

Vervolgens besliste het Agentschap Opgroeien ook over 148 plaatsen uitbreiding: 74 plaatsen in Elsene, 28 plaatsen in Sint-Gillis, 45 plaatsen in Vorst en nog 1 plaatsje in Sint-Joost-ten-Node. Het overzicht zit hier op Elsene, Sint-Gillis en Vorst. Dat is logisch omdat de dekkingsgraden in die 3 gemeenten niet hoger is dan 15 %. We maken dus al een gedeeltelijke inhaalbeweging in deze gemeenten.

Deze uitbreidingsronde zal worden weergegeven in de nieuwe Cartografie. Maar die wordt niet opgenomen in de dekkingsgraden, aangezien de plaatsen natuurlijk nog niet gerealiseerd zullen zijn. De Cartografie maakt gebruik van de gevaloriseerde cijfers van 1 januari 2021.

Met het extra budget van 200.000 euro verhoogt de VGC het budget voor de prefinanciering van de kindplaatsen met inkomenstarief. Dat is 20 % meer ten opzichte van wat de VGC de vorige jaren heeft vrijgemaakt. Deze middelen zitten in een rollend fonds. Als het Agentschap

Opgroeien een aantal plaatsen overneemt die door de VGC werden geprefinancierd, zoals nu gebeurt, dan zetten we de vrijgekomen middelen weer in voor nieuwe plaatsen.

In het kader van de meerjarenoproep zetten we alle beschikbare middelen in voor de prefinanciering van de uitbreiding zoals die door het Agentschap Opgroeien werd beslist. Heel wat kinderdagverblijven gaven namelijk aan dat ze ofwel dit jaar, ofwel meteen in 2022 kunnen opstarten. Omdat de uitbreiding door Vlaanderen evenwel stapsgewijs gebeurt en er voor sommige kinderdagverblijven pas middelen worden vrijgemaakt in 2023 of 2024, zouden we het jammer vinden dat een crèche die eigenlijk nu al kan opengaan, pas in 2023 opengaat. Pas dan worden immers Vlaamse middelen vrijgemaakt. Wij prefinancieren die dus nu al, omdat we weten dat ze in 2023 kunnen worden overgenomen. Op die manier proberen we crèches versneld te openen en al een generatie Ketjes sneller kinderopvang te geven.

Het is natuurlijk op dit punt dat de VGC een verschil probeert te maken. De formele beslissing over de prefinanciering volgt op het College van juli. Het dossier is nu in voorbereiding. De 1ste extra kindplaatsen zullen al vanaf 1 september 2021 kunnen starten.

De VGC weet niet hoeveel aanvragen er reeds zijn ingediend voor nieuwe opvangplaatsen met subsidietrapp 1, zijnde kindplaatsen met een vrije prijs, aangezien deze subsidietrapp uitsluitend door het Agentschap Opgroeien wordt toegekend. U kunt uw collega's in het Vlaams Parlement vragen om die gegevens op te vragen. Volgens onze informatie kan elke bestaande organisator of starter de basissubsidie aanvragen voor nieuwe plaatsen. Dat kan op ieder moment binnen de beschikbare kredieten van het Agentschap Opgroeien.

Ik spreek met klem tegen dat de Cartografie te laat was, vooral omdat de onderzoekers heel hard hebben gewerkt om die op tijd klaar te hebben. De impact van de coronacrisis en de bijbehorende maatregelen lieten zich voelen bij de Cartografiestudie. De dataverzameling duurde iets langer dan gepland. De onderzoekers hebben wat dat betreft evenwel ongelooflijke inspanningen geleverd. De paaspauze in het bijzonder zorgde ervoor dat de respondenten tijdens en rond de paasvakantie geen tijd konden vrijmaken voor de vragen van de onderzoekers. Daarvoor hebben wij alle begrip, want de kinderopvanginitiatieven, die dit coronajaar echt het beste van zichzelf hebben gegeven, hebben hun prioriteiten scherp moeten stellen. De Cartografiestudie zal dus opgeleverd worden aan het einde van de zomer 2021, waarna de resultaten in een rapport zullen worden gegoten en gepubliceerd.

De gegevens waarop deze uitbreidingsronde is gebaseerd, zijn wel degelijk nieuwe cijfers en dus geen verouderde cijfers. De Cartografie heeft ook betrekking op plaatsen die in de loop van de legislatuur worden uitgerold. Het is dus een soort foto. In die optiek zijn alle nodige gegevens meegegeven en is de oproep gebeurd op basis van recente cijfers en niet van verouderde cijfers.

De 26 gesco's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten nog worden toegekend. Op die vraag kan ik op dit moment dus niet antwoorden. Uiteraard zullen we die ook inzetten om zoveel mogelijk extra kindplaatsen te realiseren.

Mevrouw Cielte Van Achter (N-VA): Er is dus een oproep gebeurd en dan een ranking gemaakt. Honderd bestaande plaatsen zullen nu een andere trap krijgen. Ook is er een uitbreiding met 148 plaatsen. Daarna kan de VGC nog plaatsen prefinancieren.

Zullen alle middelen van de VGC (dus 46 plaatsen die Vlaanderen overneemt en 200.000 euro extra) worden toegewezen op basis van die oproep? Ik had de indruk dat u die in een volgend College zou toewijzen op basis van die oproep. Kunt u dat bevestigen?

Vervolgens had ik begrepen dat de gesubsidieerde contractuelen voor de Franse Gemeenschap wel al zijn toegekend. Waarom hebben de Franse en de Vlaamse Gemeenschap dat niet samen besproken? Zijn er problemen met het dossier? Waarom is er vertraging? Ik zou verwachten dat dat ook mee goedgekeurd kan worden. Kunt u me daarover nog wat meer toelichting geven? Komt dat binnenkort in orde? Het is toch wel belangrijk dat de Vlaamse Gemeenschap alle personeel kan inzetten om crèches te openen en kindjes te verzorgen.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: De 1ste vraag kan ik bevestigend beantwoorden. De middelen die vrijkomen, omdat Vlaanderen plaatsen overneemt, worden onmiddellijk opnieuw ingezet. We kijken uiteraard naar deze projectoproep. Vlaanderen heeft voor het eerst voor een hele legislatuur een oproep gedaan, dus niet per jaar. Dat betekent dat sommige kinderdagverblijven eigenlijk pas middelen krijgen in 2022 of 2023. Wij zorgen er nu voor dat de kinderdagverblijven die bv. vanaf 1 september al open kunnen gaan, ook al effectief zullen opengaan. Op die manier kunnen we de opening een jaar vervroegen. Voor een aantal ouders betekent dat echt het verschil tussen opvang voor hun kind of niet, omdat je normaal een kindje 1,5 tot 2 jaar naar een crèche brengt.

Wat de oproep voor de gesco's betreft, is Brussels minister-president Rudi Vervoort met de Franse Gemeenschap overeengekomen om prioriteit te geven aan reeds gefinancierde infrastructuur. Het is een problematiek die we ook aan VGC-kant hebben. Bij een aantal gesubsidieerde infrastructuren zoals Pacheco zijn er gebouwen gefinancierd, maar zijn er nog geen werkingsmiddelen, omdat ze in deze projectoproep helaas niet aan de beurt zijn gekomen. Brussels minister-president Rudi Vervoort heeft dus ook een brief gestuurd naar Vlaams minister Wouter Beke en naar mezelf om hetzelfde te doen aan Nederlandstalige kant. Dat steunen we absoluut en ik heb die vraag gisteren aan Vlaams minister Wouter Beke voorgelegd om te vermijden dat er leegstand komt. Het is niet zo dat de Franse Gemeenschap veel sneller dan ons aan de beurt komt. Er is geen verschil. We maken er zo snel mogelijk werk van om die middelen te kunnen inzetten en er kinderopvang mee te realiseren. Dat gebeurt in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap. De VGC is daarin een partner, een brug. Het overleg verloopt tot nu toe constructief en ik hoop dat we daarover snel meer duidelijkheid kunnen geven.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Wat mijn 2de vraag betreft, hoop ik dat jullie een antwoord zullen vinden. Het lijkt me nogal vreemd dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bepaalt waaraan de Vlaamse Gemeenschap haar middelen voor crèches moet uitgeven. Het komt toch toe aan de Vlaamse Gemeenschap om projectoproepen te doen, projecten te ranken en aan de beste eerst middelen en personeel te geven. Het lijkt alsof het gewest bepaalt waar Vlaanderen crèches moet openen. Dat lijkt me een vreemde manier van werken. Ik hoop dus dat jullie eruit geraken en dat er gebruik kan worden gemaakt van dat personeel voor de Vlaamse Gemeenschap.

- *Het incident is gesloten.*

VRAAG (R.v.O., art. 58)

Het beleidsplan 2021-2025 van Muntpunt

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Muntpunt is niet louter een bibliotheek, het is een echte ontmoetingsplek geworden voor Brusselaars en Vlamingen. Het is ook belangrijk dat Vlaamse pendelaars en bezoekers zich een weg weten te vinden naar Muntpunt, want de instelling moet een brugfunctie tussen Vlaanderen en Brussel vervullen. Voor de N-VA is het immers evident dat de band tussen Brussel en Vlaanderen versterkt wordt. Die doelstelling vinden we ook terug in het Vlaamse Regeerakkoord.

Muntpunt moet de plaats zijn waar Vlamingen met specifieke vragen over Brussel en het Vlaams-Brussels netwerk terecht kunnen. Daarnaast is het de bedoeling dat Muntpunt Vlaanderen in Brussel promoot en omgekeerd. Recente studies tonen evenwel aan dat de naambekendheid van Muntpunt in Vlaanderen, zelfs in de Vlaamse Rand, vrij beperkt is.

Muntpunt is vandaag, ondanks talloze inspanningen, nog altijd niet het Single Point of Contact (SPOC) voor Vlamingen in Brussel. Nochtans moet dat een prioritaire doelstelling zijn van Muntpunt. In het beleidsplan zouden we dat dus moeten terugvinden in de strategische doelstellingen, maar heel erg duidelijk wordt dat niet echt onder woorden gebracht.

Ik begin bezorgd te worden over de steeds mindere aandacht bij Muntpunt voor zijn rol voor Vlaanderen en zijn venster voor Brusselaars op Vlaanderen. Als men het investeringsplan 2021-2025 leest, kan men niet anders dan vaststellen dat er weinig concrete acties of ambities instaan die effectief uiting geven aan die ambassadeursrol van Muntpunt voor Vlaanderen in Brussel en de naambekendheid van Muntpunt in Vlaanderen daadwerkelijk verhogen.

Op welke manier versterkt Muntpunt de band tussen Brussel en Vlaanderen concreet via het nieuwe beleidsplan? Welke concrete acties zijn er in dit kader?

Hoe zal Muntpunt zijn rol als SPOC voor Vlamingen in Brussel verder versterken? Welke acties onderneemt Muntpunt om zijn naambekendheid in Vlaanderen als eerste informatieverstrekker over het Vlaams-Brussels netwerk en Brussel te verhogen?

Hoe versterkt Muntpunt zijn rol als informatieverstrekker aan alle Brusselaars over Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap? Welke concrete acties worden in dit kader gepland?

Collegelid Pascal Smet: Muntpunt wordt, zoals u weet, door zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Vlaamse Gemeenschapscommissie ondersteund voor zijn werking. U weet allicht ook dat uw partijgenoot Karl Vanlouwe dezelfde of een soortgelijke vraag heeft gesteld aan Vlaams minister Benjamin Dalle in het Vlaams Parlement. Historisch gezien ligt de focus van de Vlaamse Gemeenschapscommissie op de bibliotheekwerking, maar Muntpunt is inderdaad meer dan een bibliotheek. Ik kan het weten, want Muntpunt is eigenlijk mijn kindje. Ik heb heel wat tijd en energie gestoken in het gebouw en de werking. Ik ben de voornaamste papa, ook al heb ik geen DNA-test gedaan. Bij succes zijn er natuurlijk altijd vele vaders, ook die welke je nog nooit gezien hebt. Dat is niet zo erg. Ik ben het er absoluut mee eens dat Muntpunt dus meer is dan een bibliotheek. Het moet uiteraard een Single Point of Contact zijn. Ik ben het er dus absoluut mee eens dat het een communicatiehuis moet zijn en zeker ook voor het gemeenschapsaanbod een poort moet zijn tussen Vlaanderen en Brussel. Er staan in het beleidsplan een aantal concrete acties. De verdere uitbouw van 'Brussel voor Scholen' waarmee Vlaamse scholen warm worden gemaakt voor een bezoek aan Brussel. Er wordt gefocust op het naar Brussel lokken van -18-jarigen voor een positieve Brusselbeleving. Hierover zijn ook gesprekken gaande met de Vlaamse jeugdbewegingen, want het blijft me toch opvallen hoe al

die Vlamingen denken dat het er in Brussel heel wreed aan toegaat. Dat heeft natuurlijk wel wat te maken met de berichtgeving, maar de stad is heel aangenaam. Als je op citytrip gaat naar Barcelona, Berlijn..., kun je evengoed naar Brussel gaan, want de stad is even interessant.

We blijven ook altijd zoeken naar een verbreding van de 11 juliviering. Dat verhaal kent u zeer goed.

De coronacrisis zorgde voor veel problemen, maar er waren ook positieve evoluties. Een digitaal aanbod is ontwikkeld, waardoor ook mensen uit Vlaanderen laagdrempelig konden deelnemen aan de publieksactiviteiten. Dat digitaal publieksaanbod moet in de toekomst kunnen blijven bestaan.

U hebt gelijk dat de naambekendheid inderdaad een duik neemt zodra men Brussel verlaat. Het gaat weliswaar over cijfers van 2018, maar er zijn al wel wat acties ondernomen om onder andere de bekendheid van Muntpunt in de Rand te vergroten. Zo wordt het aanbod ook op de kanalen van vzw De Rand gebracht en wordt het aanbod van oefenkansen Nederlands in Antwerpen en Gent gedeeld. Ook is er meer samenwerking met Vlaamse media rond de 11 juliviering en is een personeelslid aangeworven voor de social mediakanalen. Achteraf komt er een opvolgbevraging om te kijken hoe de naambekendheid evolueert en hoe we die nog kunnen vergroten.

Er worden ook acties in Muntpunt zelf genomen: de reorganisatie van het gelijkvloers met een duidelijke wegwijshalie, de uitbouw van de wegwijshalie om meer specifieke informatie te kunnen geven over de verschillende facetten van het leven in Brussel de organisatie van consultatiedagen, alleen of met partnerorganisaties als Rap Op Stap, de overname van de infolijn Wonen in Brussel, een grotere rol inzake netwerkcommunicatie voor het netwerk van de Brusselse bibliotheken, de inrichting van een tijdelijke locatie voor het consultatiebureau Dansaert van Kind en Gezin tijdens hun renovatie, een grotere rol in het project Connecting Brussels, de uitbouw van een mobiel speel- en infopunt voor ouders en baby's en de gezondheidsgeletterdheids campagne die momenteel loopt.

Toerisme Vlaanderen richt zich op de promotie van toerisme, kunst en cultuur. Dat is iets anders dan de promotie van het Gemeenschapsaanbod. Het is belangrijk dat de mensen via Muntpunt de kwalitatieve diensten, het onderwijs en de organisaties van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel kunnen ontdekken. Dat is inderdaad een werkpunt.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik ben tevreden dat u toegeeft dat dit een werkpunt is, want de tendens blijft de andere richting uitgaan. Muntpunt drijft verder weg van Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap en wordt meer en meer als een Brusselse bibliotheek, een bibliotheek voor alle Brusselaars, geprofileerd. Dat is op zich natuurlijk niet slecht, maar de band met Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap mag daardoor niet verloren gaan. Ook in de raad van bestuur werd die bedenking gemaakt, maar daar werd maar weinig rekening mee gehouden, met als resultaat dat het nieuwe beleidsplan niet unaniem wordt gedragen. Een aantal bestuursleden vindt immers dat de band tussen Brussel en Vlaanderen, waarin Muntpunt een mooie rol kan spelen, wordt tekortgedaan.

Collegelid Pascal Smet lijkt 2 standaardzinnnetjes te hebben als het over projecten gaat. Ofwel heeft hij het gedaan ofwel heeft hij het niet gedaan.

Collegelid Pascal Smet: Dat is ook zo.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Zo is de wereld volgens u opgebouwd, maar succes heeft vele vaders.

- *Het incident is gesloten.*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (R.v.O., art. 45)

betreffende pleegzorginitiatieven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ingediend door mevrouw Bianca Debaets en mevrouw Cieltje Van Achter – Stuk 762 (2020-2021) – Nrs. 1, 2, 3 en 4

Algemene bespreking

Mevrouw Cieltje Van Achter, verslaggever: Ik verwijs naar het verslag en geef mevrouw Bianca Debaets de eer om de resolutie toe te lichten.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik wil niet alle pluimen op mijn hoed steken, want deze resolutie is het resultaat van teamwerk. Ik dank dan ook mevrouw Cieltje Van Achter en alle andere collega's die aan de tekst hebben meegeschreven. Ik ben blij dat de resolutie kamerbreed steun heeft gekregen in commissie en dat we vandaag in de plenaire vergadering de kroon op het werk kunnen zetten.

Het traject startte in november vorig jaar in de Week van de pleegzorg. Er is heel wat voorbereidend werk verzet, niet alleen door mijn medewerkers, maar ook door alle andere fracties, waarvoor mijn dank. De resolutie is mede ingegeven door mijn persoonlijke ervaring met pleegzorg, waar ik alleen maar positief over kan getuigen. Je thuis delen verrijkt je leven. Dat klinkt misschien een beetje als een goedkope slogan, maar het is absoluut een meerwaarde in ons leven en ik hoor hetzelfde bij andere pleegouders.

Gezien het traject dat is afgelegd, wil ik niet in herhaling vallen en zal ik ook niet veel nieuws vertellen. Ik wil vooral mijn dankbaarheid en mijn erkentelijkheid betuigen aan mevrouw Cieltje Van Achter, die meteen enthousiast was om als collega, mama en Brusselaar mee op de kar te springen, maar ook aan alle andere collega's die bereid waren om het voorstel mee te ondertekenen mits enkele aanpassingen, die de tekst alleen maar sterker hebben gemaakt.

Tijdens de hoorzittingen met Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel, de vzw Cachet en ervaringsdeskundigen hebben we nog maar eens gehoord hoe groot de noden zijn, hoe de grootstedelijke complexiteit de zoektocht naar geschikte pleegouders er niet altijd makkelijker op maakt en hoe belangrijk ondersteuning voor pleegkinderen en pleegouders is, zeker in de 1ste weken en maanden. Dat heb ik ook zelf kunnen ervaren.

De doelstelling van deze resolutie is om pleegzorg op een positieve manier onder de aandacht te brengen, want er staan in Vlaanderen en Brussel helaas nog altijd kinderen en jongeren op een wachtlijst. Een belangrijk aandachtspunt daarbij is diversiteit. Zoals mevrouw Khadija Zamouri, mevrouw Els Rochette en anderen terecht hebben opgemerkt, moeten de pleegouders uit een diverser milieu komen. We kijken nog te veel naar de hoogopgeleide, blanke middenklasse, terwijl ook veel gezinnen uit andere gemeenschappen al aan pleegzorg doen, zij het vaak op een informele manier, en daar zeker ook toe bereid zijn.

Daarnaast moeten we echter ook de verschillende vormen van pleegzorg meer bekendheid geven. Zelfs in mijn eigen vriendenkring dachten veel mensen dat pleegzorg een engagement is dat je voor de rest van je leven aangaat. Naast langdurige pleegzorg is er evenwel ook nog crisiszorg en steunzorg, waarbij je 1 of 2 weekends per maand de zorg overneemt.

Ik vond het belangrijk om te benadrukken dat de resolutie een gezamenlijk werkstuk en engagement is, maar ik laat nu mevrouw Cieltje Van Achter en de andere collega's aan het woord, want zoals elk goed politiek project is dit een kind van verschillende vaders en moeders.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik wil mevrouw Bianca Debaets bedanken voor deze 1ste aftrap. Toen zij met haar voorstel naar alle collega's kwam, waren wij direct heel enthousiast om daaraan mee te werken. Dat wij het voorstel de 1ste keer hebben besproken tijdens de Week van de pleegzorg, was natuurlijk geen toeval. Dat was een mooie aanleiding om meer aandacht aan pleegzorg te geven. Dat is ook wat we nodig hebben in Brussel.

Ik was heel blij dat iedereen meteen zin had om aan dit thema te werken en dat we hoorzittingen met Pleegzorg Vlaanderen en met de vzw Cachet hebben kunnen organiseren om dit thema ook in Brussel verder uit te diepen. We hebben veel geleerd uit die interessante dialoog, onder meer dat er nog heel wat werk in Brussel is om pleegzorg bekender te maken. In heel wat gemeenschappen wordt er al voor kinderen van familie gezorgd, maar op een informele manier, omdat de officiële pleegzorg niet voldoende bekend is.

In de resolutie vragen we aan de VGC en de Brusselse gemeentebesturen om niet gewoon te kijken naar het goede werk dat Pleegzorg Vlaanderen en de vzw's op het terrein doen, maar om ze echte slagkracht te geven en mee de schouders onder pleegzorg te zetten. In Vlaanderen gebeurt dat al langer. Ook binnen de N-VA werken we daar met Lorin Parys al jaren aan. Dankzij dat werk is het aantal pleeggezinnen en pleegkinderen gestegen, maar er zijn nog altijd wachtlijsten. In Brussel is dat zeker niet anders.

Daarom vragen we aan de VGC en de gemeentebesturen om een pleegzorglabel aan te nemen. Dat houdt in dat ze pleegzorg meer bekendheid geven, pleegzorg laagdrempeliger maken en tot bij de Brusselaars brengen, zodat ze weten wat er bestaat en welke steun ze kunnen krijgen en veel meer kinderen en volwassenen via pleegzorg kunnen worden geholpen.

Ik wil alle collega's danken voor deze 1ste stap die hier in de Raad wordt gezet. Er is nog heel wat werk voor de boeg, maar dit is een goede aftrap. Ik hoop dat ook het College met dit thema aan de slag zal gaan, zodat we resultaten op het terrein zien. Alvast bedankt aan iedereen om deze resolutie mee te ondersteunen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Ik dank op mijn beurt mevrouw Bianca Debaets en mevrouw Cieltje Van Achter voor dit initiatief. De hele Groen-fractie heeft zich met plezier direct in een samenwerking rond de versterking van pleegzorg ingeschakeld. Zoals mevrouw Bianca Debaets opmerkte, is het een sterk symbool dat we daar teamwerk van hebben kunnen maken over oppositie en meerderheid heen.

Ik wil een aantal elementen uit de resolutie lichten die Groen belangrijk vindt. Ten eerste, moeten we de drempels voor de pleegzorg verlagen en pleegzorg zo toegankelijk mogelijk maken. We moeten pleegzorg promoten bij de eerstelijns hulpverleners, zodat pleegzorg vroeg

kan worden toegepast, bv. in crisissituaties waarin het heel belangrijk is dat een kind snel tot rust komt en in een warme omgeving terecht komt.

We moeten ook rekening houden met de Brusselse diversiteit en pleegzorg bekender maken bij de culturele minderheden en cultuursensitieve pleegzorg onder de aandacht brengen. Het is belangrijk om mensen warm te maken voor pleegzorg en hen daar zo goed mogelijk in te begeleiden.

Jongeren, toekomstige pleegouders en hulpverleners zijn allemaal gebaat met goede begeleiding en er zijn ook een aantal aanbevelingen in die zin. Op die manier hoopt de Groenfractie samen met de collega's een stap vooruit te zetten en meer kinderen en jongeren met de hulp, rust, zorg, warmte en liefde die ze nodig hebben, te kunnen omringen.

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): Het zal de initiatiefneemsters niet verwonderen dat ik in de eerste plaats hen wil bedanken.

Het voorstel van resolutie werd voorafgegaan door een uitgebreid debat en zeer boeiende uiteenzettingen van de belangrijke spelers vzw Pleegzorg Vlaams-Brabant & Brussel en vzw Cachet, ervaringsdeskundigen, en laten we niet vergeten dat we onder ons ook een ervaren pleegmoeder hebben, namelijk de 1ste indiener van het voorstel, mevrouw Bianca Debaets.

Dat maakt dat ik ervan overtuigd ben dat de finale tekst gebaseerd is op wat er in de praktijk gebeurt en het resultaat is van een mooie en constructieve samenwerking tussen de verschillende partijen. Er is gelukkig niet licht over gegaan, want pleegzorg is ontzettend belangrijk, en dit voorstel van resolutie vertrekt dan ook vanuit een maatschappelijke bezorgdheid.

Dankzij de vlotte werking zijn we tot een resolutie gekomen die door meerderheid en oppositie wordt gedragen en tijdig is afgerond. We hadden immers beloofd dat we dit voorstel niet op de lange baan zouden schuiven.

Het belang van deze tekst bestaat er ook in dat hij de klassieke visie op pleegzorg overschrijdt. Er zijn namelijk allerlei redenen waarom iemand niet meer thuis kan wonen, en de periode waarin iemand bij een ander gezin wordt ondergebracht, kan sterk verschillen. De opvang kan zelfs gedurende meerdere periodes gebeuren. Mensen zijn zich daar niet altijd van bewust. Vandaar dat wij achter de vraag staan om werk te maken van bewustmaking en ondersteunende acties.

Zoals in de tekst wordt vermeld, is België vooruitstrevend op het vlak van pleegzorg voor volwassenen met een mentale of fysieke handicap, een groep die onze fractie zeker bij de maatschappij wil betrekken. Wij mogen daar best fier op zijn, maar niet op onze lauweren rusten. We moeten de pleegzorg verder optimaliseren, voor alle soorten kinderen, jongeren en volwassenen met een handicap.

Ik ben ook dankbaar dat er is ingegaan op een aantal vragen tot aanpassing. Zo geloofden wij dat het aspect diversiteit meer in de verf moest worden gezet, in het licht van de leefbaarheid van en voor het kind.

Brussel is een wereldstad met een ontzettend diverse bevolking. Als we dat negeren, kunnen we vanalles uitvinden, maar het zal de pleegzorg niet ten goede komen. Het gaat sowieso om

een situatie die in het begin niet altijd natuurlijk aanvoelt, vandaar het belang van stil te staan bij de achtergrond en de individualiteit van de persoon in kwestie. Pleegzorg moet dus ook cultuursensitief zijn. Wij zijn blij dat dat aspect is opgepikt.

Daarnaast is het voor ons niet alleen belangrijk om de lokale besturen te ondersteunen, maar, mevrouw Cieltje Van Achter verwees er al naar, er moet ook blijvend engagement worden getoond, want pleegzorg stopt natuurlijk niet wanneer iemand in een gezin wordt geplaatst. Er komt veel meer bij kijken. Het is ook belangrijk om de band met het biologisch gezin in stand te houden. Eens de pleegzorg tot een einde komt, moet het kind weer in een gezonde en normale gezinssituatie terugkeren, anders zijn we terug bij af.

Wij kijken trouwens uit naar de resultaten van een mogelijk onderzoek naar de drempels tot pleegzorg bij LGBTQIA+-Brusselaars. Er kwam zorgwekkende feedback over de terughoudendheid van ouders om hun kinderen in regenbooggezinnen te laten opvangen. Op basis van de resultaten kunnen we een debat over mogelijke oplossingen aangaan.

Wij geloven dat al deze belangrijke punten en amendementen netjes in de finale versie van de tekst staan, waarvoor nogmaals dank. Onze fractie steunt dit voorstel zonder enige twijfel.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): one.brussels-Vooruit verleent uiteraard met plezier haar steun aan de pleegzorgresolutie van indieners Bianca Debaets en Cieltje Van Achter. Dank u wel voor het mooie initiatief. Bedankt ook dat we input mochten geven, waardoor we enkele belangrijke aspecten konden toevoegen. Het is belangrijk dat de VGC haar expertise kan inzetten, zodat de Vlaamse pleegzorg beter aansluit bij de Brusselse realiteit en meer bekendheid krijgt. Dat betekent onder andere zorgen voor diversiteit bij de pleegouders en specifieke drempels wegwerken. Maar de VGC is uiteraard geen eiland. Nauwe samenwerking met de initiatieven aan Franstalige kant zou nog meer opleveren.

De vraag naar pleeggezinnen overstijgt vandaag het aanbod. Met alleen Nederlandstalige Brusselaars als opvangouders kunnen we de nood niet lenigen. Er is meer verscheidenheid in de profielen wenselijk, qua taal, maar ook qua culturele of religieuze voorkeuren en uiteraard moeten ook alleenstaanden en LGTBQIA+-gezinnen in aanmerking komen. Hoe groter de vijver om uit te vissen, hoe groter de kans dat we een goede match vinden tussen een kind in nood en een enthousiast onthaalgezin.

De hoorzitting met vzw Pleegzorg Vlaams-Brabant & Brussel en vzw Cachet en een ervaringsdeskundige leerde ons dat pleegzorg verscheidene vormen kan aannemen. Dat kan zijn als steungezin van niet-begeleide minderjarige asielzoekers, tijdelijke opvang bij de hospitalisatie van een alleenstaande ouder, en ook meer permanente opvang bij de uithuisplaatsing in problematische opvoedingssituaties.

De tijdige detectie van problematische opvoedingssituaties en preventie zijn noodzakelijk. Jammer genoeg zullen er altijd kinderen zijn die niet bij hun biologische ouders kunnen opgroeien. Als er tot uithuisplaatsing wordt beslist, moeten we een goede match vinden. Daarom moeten pleegzorgprofessionals de Brusselse realiteit goed kennen, alsook de gevoeligheden van biologische en pleegouders. Het is dan ook belangrijk dat de sector van de pleegzorg en bij uitbreiding de jeugdhulpverlening wordt gestimuleerd om binnen hun organisatie aandacht aan diversiteit te besteden.

De beslissing tot een uithuisplaatsing wordt niet lichtzinnig genomen. Er gaat meestal een hele geschiedenis aan vooraf. Maar zelfs met een lange voorgeschiedenis is het een zware dobber. Voor biologische ouders is zo'n uithuisplaatsing – zelfs al zijn er goede redenen voor (pedagogische onmacht, emotionele en/of fysieke verwaarlozing, verslavingsproblemen) – vaak moeilijk te verwerken. Die ouders hebben ook recht op begeleiding. Het is voor ons heel belangrijk dat de onderliggende problemen (bv. verslaving, ongunstige woonomstandigheden) die tot uithuisplaatsing leiden, ook worden aangepakt. Een uithuisplaatsing van de kinderen verandert immers zelden iets aan die problemen.

We vinden het erg belangrijk om de nodige aandacht aan de biologische ouders te besteden, want zij zijn na de kinderen de 1ste betrokkenen. Ze weten niet altijd welke rechten en plichten ze nog hebben na de uithuisplaatsing. Ze begrijpen vaak niet waarom bepaalde beslissingen worden genomen of hebben er moeite mee. Ook zij hebben recht op begeleiding en informatie.

Tot slot, moeten we ook de omstandigheden verbeteren waarin Brusselse Ketjes ter wereld komen. Biologische ouders die kampen met financiële stress, verslavingen, ongezonde woonomstandigheden of dakloos worden... Het Brussels beleid moet een waardig leven mogelijk maken, met betaalbare huisvesting, waardig werk en sterke, toegankelijke gezondheidszorg.

We kijken uit naar het vervolg op deze resolutie en de groei van het aantal pleeggezinnen, zodat onze kinderen die nood hebben aan een warm en veilig nest, waar ze tot rust kunnen komen om zich ten volle te ontplooien, ergens terecht kunnen. De resolutie draagt daar sterk toe bij en het verheugt me dan ook dat ik ze mee kan ondersteunen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Collega Carla Dejonghe heeft een zeer volledig betoog gehouden.

Het is belangrijk dat we cultuursensitiviteit in de resolutie hebben opgenomen en ik wil mevrouw Bianca Debaets en mevrouw Cieltje Van Achter bedanken voor het feit dat ze daar onmiddellijk voor openstonden. We moeten immers ook mensen met een migratieachtergrond warm maken om zich als pleeggezin aan te melden.

Ik wil nog kort een voorbeeld geven van hoe mensen hun hart en hun deur openzetten om kinderen een veilige thuis te geven. Nog vorige weekend heeft een vriendin van mijn leeftijd, die dacht dat ze uit de luiers was, een kleine baby van Roemeense origine opgevangen. Hoe meer mensen dat doen, hoe meer kinderen er opgroeien tot volwassenen die aansluiting vinden bij de maatschappij.

De voorzitter: De stemming over het voorstel van resolutie vindt op het einde van de vergadering plaats.

PERSONEELSSTATUUT VAN DE PERMANENTE DIENSTEN VAN DE RAAD

Wijziging van Afdeling 20, Verlof voorafgaand aan het pensioen, viervijfderegelings- en halftijdse regeling aan het einde van de loopbaan van het Personeelsstatuut van de permanente diensten van de Raad

De voorzitter: Aan de orde is de bespreking van de wijziging van Afdeling 20, Verlof voorafgaand aan het pensioen, viervijfderegeling en halftijdse regeling aan het einde van de loopbaan in het personeelsstatuut van de permanente diensten van de Raad.

De heer Jan Busselen (PVDA): We zijn vanzelfsprekend tegen het voorstel om de eindloopbaanregeling en de pensioenleeftijd te verhogen tot 67 jaar. In principe kon het personeel vanaf zijn 57ste 4/5 werken voor 90 % van zijn wedde en vanaf zijn 60ste halftijds voor 75 % van zijn wedde. Die leeftijden worden nu opgetrokken tot 60 en 64 jaar. Daar kunnen we gewoon niet akkoord mee gaan.

Er is ook een formeel probleem, want het statuut bepaalt dat het personeelscomité een advies moet uitbrengen, maar er is geen personeelscomité. Hoe komt dat? Er zou een oproep kunnen worden gedaan om zo'n comité op te richten. Of waarom wordt er niet gewoon een vakbondsvertegenwoordiging toegelaten? Het is een beetje 19e-eeuws om de bonden buiten te houden.

De voorzitter: Ik verneem dat er geen kandidaten zijn.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ook niet voor de vakbondsafvaardiging?

De voorzitter: Dat weten we niet, maar voor het personeelscomité zijn er in elk geval geen kandidaten.

De heer Jan Busselen (PVDA): Dit is misschien wel een interessante vraag. Nu zitten we namelijk in een situatie waarin het personeel zichzelf niet kan verdedigen. Dat is niet gezond. Ik vermoed dat deze statutuwijziging werd bedisseld in het Bureau, waarin ik geen zitting heb. Ik zal dus zeker tegenstemmen. Daarnaast vraag ik me ook af of aan het personeel gevraagd is wat zij ervan vinden en of de overige linkse partijen enige vorm van beroep hebben aangetekend tegen dit toch wel asociale voorstel. Met de PVDA in het Bureau zou er in elk geval geen consensus zijn geweest.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik kan de heer Jan Busselen meedelen dat er in het Bureau geen consensus was, omdat de N-VA zich onthouden heeft. Ik zal toelichten waarom we dat deden, maar eerst en vooral wil ik zeggen dat we deze regeling een positieve evolutie vinden. Er wordt ingegaan op iets wat wij tijdens de vorige bestuursperiode al meermaals hebben gevraagd. De levensverwachting wordt immers almaar hoger, ook de federale overheid heeft het pensioensysteem gewijzigd en ons inziens is het niet meer van deze tijd om zo vroeg te kunnen stoppen met werken. Daar moest iets aan worden gedaan, en dit voorstel is een stap in de juiste richting. We waren zelfs graag nog iets verder gegaan. De regeling in het Vlaams Parlement is bv. verregaander dan het plan dat hier nu voorligt. We hadden het voorstel graag op die leest geschoeid gezien, maar dat is niet gebeurd.

Een personeelsstatuut of pensioensysteem wijzig je niet elke paar jaar. In zo'n statuut leg je rechten van het personeel vast die je niet zomaar *en cours de route* kunt wijzigen. Daarom betreuren wij dat we de weg niet tot het einde bewandeld hebben en bij deze regeling zijn beland. Ook hier is dus weer sprake van een stap in de juiste richting, die ons evenwel niet ver genoeg gaat. Bijgevolg zal de N-VA zich bij de stemming onthouden, maar niet tegenstemmen.

De voorzitter: De artikelsgewijze bespreking vindt plaats aan het einde van de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 12.20 uur.*
- *De vergadering wordt opnieuw geopend om 12.25 uur.*

Stemmingen

- Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019

De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Het geheel van het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019 wordt aangenomen met 12 stemmen tegen 1 en 1 onthouding.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Hilde Sabbe

Heeft neen gestemd: Jan Busselen

Heeft zich onthouden: Bianca Debaets

- Het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021

De artikelen 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Het geheel van het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 4 en 1 onthouding.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Hilde Sabbe

Hebben neen gestemd: Jan Busselen, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten

Heeft zich onthouden: Bianca Debaets

MOTIES VAN OVEREENSTEMMING (R.v.O., art. 54)

De moties van overeenstemming betreffende de tabellen, gevoegd bij het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019 en bij het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021 worden unaniem aangenomen.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Hilde Sabbe

Stemmingen

- het voorstel van resolutie betreffende pleegzorginitiatieven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De dispositieven 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.

Het voorstel van resolutie betreffende pleegzorginitiatieven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt aangenomen met 14 stemmen voor.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Jan Busselen, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Gilles Verstraeten, Khadija Zamouri, Hilde Sabbe

- de wijziging van Afdeling 20, Verlof voorafgaand aan het pensioen, viervijfderegeling en halftijdse regeling aan het einde van de loopbaan in het personeelsstatuut

De gewijzigde artikelen in afdeling 20 van het personeelsstatuut van de permanente diensten van de Raad worden zonder opmerkingen aangenomen.

Hebben ja gestemd: Fouad Ahidar, Juan Benjumea Moreno, Bianca Debaets, Carla Dejonghe, Els Rochette, Lotte Stoops, Guy Vanhengel, Arnaud Verstraete, Khadija Zamouri, Hilde Sabbe
Heeft neen gestemd: Jan Busselen

Hebben zich onthouden: Cieltje Van Achter, Mathias Vanden Borre, Gilles Verstraeten

- *De vergadering wordt om 12.39 uur gesloten.*
- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN**Commissievergaderingen - verslagen**

*Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 22 juni 2021*

- Verslag uitgebracht door mevrouw Carla Dejonghe betreffende het ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 7 (2020-2021) – Nr.2

*Commissie voor Algemene Zaken, Financiën & Begroting en Stedelijk beleid
van 22 juni 2021*

- Verslag uitgebracht door mevrouw Carla Dejonghe betreffende het ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 6A (2020-2021) – Nr.2

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden geen schriftelijke vragen ingediend.

TREFWOORDENREGISTER**Beleidsplan 2021-2025 van Muntpunt, blz. 33****Kinderopvang in Brussel, blz. 29****Motie van overeenstemming bij de tabellen van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021**

- Bespreking, blz. 42
- Stemming, blz. 42

Motie van overeenstemming bij de tabellen van de rekening voor het dienstjaar 2019

- Bespreking, blz. 42
- Stemming, blz. 42

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de begrotingswijziging 1 en A voor het dienstjaar 2021

- Bespreking, blz. 5
- Stemming, blz. 41

Ontwerp van verordening tot vaststelling van de rekening voor het dienstjaar 2019

- Bespreking, blz. 5
- Stemming, blz. 41

Personeelsstatuut van de Permanente Diensten van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

- Bespreking, blz. 40
- Stemming, blz. 42

Voorstel van resolutie betreffende pleegzorg in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

- Bespreking, blz. 35
- Stemming, blz. 42

Vraag**Zie** - Beleidsplan 2021-2025 van Muntpunt**Vragen om uitleg****Zie** - Kinderopvang in Brussel

- Weerslag van de Vlaamse maatregelen op de Brusselse inburgeringstrajecten bij BON vzw

Weerslag van de Vlaamse maatregelen op de Brusselse inburgeringstrajecten bij BON vzw, blz. 25